

**การวิจัยประเมินผลโครงการเรียนรวมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ :
โครงการเรียนรวมของโรงพยาบาลราชานุกูล**

**Evaluation Research of Integrated Education :
Rajankul Hospital Project**

ห้องสมุดโรงพยาบาลราชานุกูล
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

โดย

นางสาวศรีวันเพ็ญ	ชินวงศ์
นางสาวเสาวลักษณ์	ช่างสมบูรณ์
นางสาวสุจิตรา	สุขเกษม

กลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชน โรงพยาบาลราชานุกูล

กรมสุขภาพจิต

กระทรวงสาธารณสุข

มกราคม 2540

ห้องสมุดโรงพยาบาลราชานุกูล
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

**การวิจัยประเมินผลโครงการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ :
โครงการเรียนรวมของโรงพยาบาลราชานุกูล**

**Evaluation Research of Integrated Education :
Rajanukul Hospital Project**

โดย

นางสาวศรีวันเพ็ญ

ชินวงศ์

นางสาวเสาวลักษณ์

ช่างสมบูรณ์

นางสาวสุจิตรา

สุขเกษม

กลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชน โรงพยาบาลราชานุกูล

กรมสุขภาพจิต

กระทรวงสาธารณสุข

มกราคม 2540

เลขทะเบียน.....
วันที่ลงทะเบียน 5 มี.ย 41
เลขเรียกหนังสือ LCA601 ๗๗, 1540

ที่ สธ 0640/

โรงพยาบาลราชานุกูล กรมสุขภาพจิต
ถนนดินแดง เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า เอกสารวิชาการ "การวิจัยประเมินผลโครงการ
เรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ" เป็นผลงานที่นางสาวศรีวันเพ็ญ ชินวงศ์ ได้ใช้ความรู้
ความสามารถในการจัดทำ 80% โดยมีนางสาวเสาวลักษณ์ ช่างสมบูรณ์ และนางสาวสุจิตรา สุขเกษม
เป็นผู้ร่วมวิจัย

การวิจัยประเมินผลครั้งนี้ มีประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องใน
การบริหารและจัดการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ โดยได้ทำการเผยแพร่ในโรงพยาบาล
ราชานุกูล รวมทั้งหน่วยงานกรมสุขภาพจิต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. 2540

(นางชวาลา เขียวระดม)

ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านเวชกรรม สาขาจิตเวช (นายแพทย์ 9)
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชานุกูล

ฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. 2454601-5

โทรสาร. 2482944

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยประเมินผลโครงการการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ปี พ.ศ. 2539 นับเป็นงานวิจัยครั้งแรกของโครงการนี้ตลอดระยะเวลา 7 ปี ที่โรงพยาบาลราชานุกูล ดำเนินงานมา ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างมากต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน คณะผู้วิจัยขอขอบคุณแพทย์หญิงชวลา เรือรณู ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชานุกูล ที่ให้การสนับสนุนทำวิจัยครั้งนี้ และศาสตราจารย์บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ประเมินผลรวมทั้ง ผู้ปกครอง ครูและนักเรียนของโรงเรียนวิสุทธิ โรงเรียนบ้านบางกะปิ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องของโรงพยาบาลทุกท่าน หากคุณค่าทางวิชาการที่พึงมีจากการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแด่คุณความดีของอาจารย์และนักวิชาการทุกท่านที่คณะวิจัยได้นำบทความและผลงานของท่านมาเป็นแบบฉบับ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์และมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้านการเรียนร่วมต่อไป

คณะผู้วิจัย

มกราคม 2540

บทคัดย่อ

การวิจัยประเมินผลโครงการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนร่วม ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ความพร้อมของครู และปัญหาเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนร่วม เพื่อประโยชน์ในการนำผลการประเมินมาพิจารณาตัดสินใจดำเนินโครงการต่อเนื่อง ในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 8 และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนางานโครงการเรียนร่วมหากมีการดำเนินงานต่อไป กลุ่มประชากรที่ศึกษา ประกอบด้วยครู นักเรียน และผู้ปกครอง โรงเรียนวิสุทธิ และโรงเรียนบ้านบางกะปิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติในการรวบรวมข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน และ chi-square

ผลการประเมินพบว่า ครูยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับการนำนักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วม คือ เพศ และพบว่าครูมีความพร้อมทั้งในเรื่องการเตรียมการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วม และการเตรียมนักเรียนปกติ แต่ครูยังมีปัญหาอยู่บ้างในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วม ในเรื่องพฤติกรรมของนักเรียนปัญญาอ่อน หลักสูตร อุปกรณ์การสอน งบประมาณ ขวัญและกำลังใจ และการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนปกติเห็นด้วยกับการที่นักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมชั้น และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนคือ การอยู่ในโรงเรียนที่ต่างกัน การเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนในสถานการณ์ที่ต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม พบว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ปกครองคือ การเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนและการมีบุตรหลานอยู่ในโรงเรียนที่ต่างกัน

ABSTRACT

The purposes of this study is to investigate the attitudes of teachers, students, and parents of Vichutit and Ban Bangkapi school towards integrated education in order to evaluate this program. The research tool that was a questionnaire. Statistics were gained from analysing the data. These included percentages, mean averages, t-test, chi-square and analysis of variance.

The results showed that the teachers waiveded in their approval rating for this integrated approach. And that this was a definite gender bias with the data. Showing a higher approval of this program from male teachers, while female teachers showed less approval.

Overall hower, teachers are prepared to teach in the integrated program, but there are some problems in teaching mentally retarded children in a normal classroom. These include the behavior of normal children towards the mentally retarded, problems related to curriculums, budgeting, teacher re-inforcement, and teaching management .

The students agree with this program. There are two factors which effect students' attitudes; firstly there are two schools reflecting two different attitudes; and secondly the students who have experience with mentally retarded people showed different scores than those students who had never worked alongside the mentally retarded.

The attitude of parents towards this program was postitive, as shown in the statistical data. There are two factors which effected parents' attitudes; one factor was that the parents had sons and daughters studying in two different schools; and the other factor was that some of the parents had had previous experience dealing with the mentally retarded.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการประเมิน	2
ขอบเขตของการประเมิน	2
คำจำกัดความที่ใช้ในการประเมิน	3
ประโยชน์ที่จะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวความคิดบทบาทของพยาบาลชุมชนในการให้บริการบุคคลปัญญาอ่อน	4
แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนร่วม	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีการประเมิน	13
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	13
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	13
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	14
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการประเมิน	16
ตอนที่ 1 ผลการประเมินครู	16
ข้อมูลทั่วไปของครู	16
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมของครู	18

สารบัญ (ต่อ)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินนักเรียน	30
ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	30
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรวมของนักเรียน	32
ตอนที่ 3 ผลการประเมินผู้ปกครอง	36
ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง	36
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรวมของผู้ปกครอง	37
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	44
สรุปผลการวิจัยประเมินผล	44
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะ	48
เอกสารอ้างอิง	49
ภาคผนวก	51

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความล่าช้าทางสติปัญญา และเด็กที่พิการในรูปแบบของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ และเรียนรวมในโรงเรียนปกติ โดยจัดให้สำหรับเด็กที่มีระดับสติปัญญา 50 ขึ้นไป ดังนั้นกลุ่มเด็กที่มีระดับสติปัญญาค่ากว่า 50 จึงต้องมารับบริการจากโรงพยาบาลราชานุกูลซึ่งเป็นโรงพยาบาลขนาด 610 เตียง ให้บริการบุคคลปัญญาอ่อนตั้งแต่อายุแรกเกิด - 18 ปี มีบุคคลปัญญาอ่อนทุกระดับอายุขึ้นทะเบียนรอรับเข้าอยู่ไม่ต่ำกว่า 600 คนตลอดเวลา สำหรับปี 2532 มีเด็กกลุ่มวัยเรียนรอคอยอยู่ถึง 400 คน โรงพยาบาลราชานุกูลตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาสำหรับเด็ก จึงได้ดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยการจัดการศึกษาในรูปแบบของการเรียนรวมชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครชั้น มีการประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียน สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และองค์กรเอกชนเพื่อให้โครงการเรียนรวมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติสามารถดำเนินการได้ มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจแก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อน วัตถุประสงค์ของการเรียนรวมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อนใช้ชีวิตเช่นเดียวกับเด็กปกติในสังคมและเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองของเด็กปกติได้รู้จัก ได้สัมผัส และเข้าใจเด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อน ซึ่งมีผลทำให้เกิดเจตคติที่ดี ยอมรับและมีการปฏิบัติที่ดีต่อเด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อน รวมทั้งเป็นการทำให้เด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อน พัฒนาได้สูงสุดเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทำให้เด็กสามารถปรับตัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปในสังคม

การดำเนินการโครงการเรียนรวมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ ดำเนินการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร 2 โรงเรียน คือโรงเรียนวิสุทธิ และโรงเรียนบ้านบางกะปิ โดยโรงเรียนวิสุทธิเริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2532 ในรูปแบบชั้นเรียนพิเศษ ต่อมาปี พ.ศ. 2533 จึงจัดในรูปแบบการเรียนรวมในชั้นปกติ ส่วนโรงเรียนบ้านบางกะปิ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2534 ในรูปแบบชั้นเรียนพิเศษในปีแรก ปีต่อมาจนถึงปัจจุบันจึงจัดเรียนรวมในชั้นปกติ รวมการดำเนินการโครงการเรียนรวมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 7 ปี

ปัจจุบันมีการประเมินผลโครงการในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) เพื่อพิจารณาดัดสนการดำเนินการโครงการต่อเนื่องในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) จึงจำเป็นต้องมีการติดตามประเมินผลโครงการเรียนร่วมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงาน โดยศึกษากระบวนการผลที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการเรียนร่วมเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ และนำผลที่ได้จากการประเมินมาพิจารณาดัดสนการดำเนินโครงการต่อไป ในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 8

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมของครู นักเรียนและผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาความพร้อมของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ
4. เพื่อศึกษาปัญหาครูในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วม

ขอบเขตของการประเมิน

1. ประชากรที่ศึกษา มี 3 กลุ่ม คือ
 - 1.1 ครูในโรงเรียนวิสุทธิศ และ โรงเรียนบ้านบางกะปิ
 - 1.2 นักเรียนปกติที่อยู่ในโรงเรียนวิสุทธิศ และ โรงเรียนบ้านบางกะปิ
 - 1.3 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนปัญญาอ่อนในโรงเรียนวิสุทธิศ และ โรงเรียนบ้านบางกะปิ
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้ทำการศึกษาแบบเจาะจง 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - 2.1 ครูทั้งหมดที่กำลังสอนในโรงเรียนวิสุทธิศและ โรงเรียนบ้านบางกะปิ ปี 2539
 - 2.2 นักเรียนปกติเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นเรียนร่วมทั้งโรงเรียนวิสุทธิศและ โรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539
 - 2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติและนักเรียนปัญญาอ่อนเฉพาะที่เรียนร่วมในโรงเรียนวิสุทธิศและ โรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539
3. การประเมินครั้งนี้ประเมินเฉพาะความคิดเห็นของผู้ได้รับผลกระทบ ความพร้อมของครู และปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน ไม่ได้ประเมินประสิทธิผลที่เกิดจากจัดการเรียนร่วม

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาตัดสินใจการดำเนินงานโครงการต่อเนื่อง ของโครงการเรียนรวมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 8
2. ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการพัฒนางานโครงการเรียนรวมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน และผู้ปกครองหากมีการดำเนินการต่อไป
3. เพื่อพิจารณาการขยายการดำเนินงานโครงการเรียนรวมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ในโรงเรียนปกติอื่น

บทที่ 2

แนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในชุมชนสำหรับบุคคลปัญญาอ่อน

ภาวะปัญญาอ่อน หมายถึง ภาวะที่เกิดจากความผิดปกติของเขาวนปัญญา ซึ่งเกิดในขณะพัฒนาของสมองตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงอายุ 18 ปี โดยจะปรากฏความผิดปกติในความสามารถด้านสติปัญญา และพฤติกรรมการปรับตัว จึงไม่สามารถให้การบำบัดให้หายขาดได้เหมือนการเจ็บป่วยอื่นๆจะต้องให้การฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา และสังคมเพื่อให้นุคคลปัญญาอ่อนได้รับการพัฒนาสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับครอบครัวและชุมชนได้อย่างเป็นที่ยอมรับ จึงได้มีแนวความคิดในการลดการส่งบุคคลปัญญาอ่อนเข้าสู่สถาบัน เปลี่ยนมาเป็นการดูแลโดยครอบครัวและชุมชนแทน ซึ่งแต่เดิมจัดการบริการในสถาบันต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ประมาณ 20,000 บาทต่อคนต่อปี (วันรพี กนกฤต : 2524) ซึ่งปัจจุบันค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว การให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพในชุมชนเป็นกลวิธีของการประสานความต้องการของผู้พิการ ความร่วมมือของชุมชนและการสนับสนุนจากบุคลากร และองค์กรภายนอกชุมชน จะทำให้เกิดการดำเนินกิจกรรมที่ทำให้บุคคลปัญญาอ่อนเพิ่มความสามารถทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อให้สามารถพัฒนา

ศักยภาพสูงสุดในแต่ละบุคคล สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมได้อย่างเป็นที่ยอมรับ

ครอบครัวของบุคคลปัญญาอ่อน จำเป็นจะต้องได้รับการดูแล ฟื้นฟูจิตใจไปพร้อมกับบุคคลปัญญาอ่อน เพื่อให้สมาชิกครอบครัวทุกคนได้ตระหนักมีจิตสำนึกร่วมกัน ช่วยแก้ไขปัญหาคความไม่สบาย วิกฤติการณ์ต่างๆในครอบครัว ดังนั้นบุคลากรวิชาชีพต่างๆจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ในการทำงานเชิงรุกเข้าไปร่วมสนับสนุนช่วยเหลือครอบครัวบุคคลปัญญาอ่อน อาจจะโดยตรงหรือร่วมกับองค์กรของชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีบุคลากรหลายวิชาชีพที่เขาไปร่วมดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพบุคคลปัญญาอ่อนในชุมชน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษาและแหล่งประกอบการเพื่อการทำงานของบุคคลปัญญาอ่อน ซึ่งพยาบาลสาธารณสุขได้มีบทบาทอย่างมากต่องานให้บริการบุคคลปัญญาอ่อน

แนวความคิดบทบาทของพยาบาลชุมชนในการให้บริการบุคคลปัญญาอ่อนในประเทศอังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1959 มีกฎหมายสุขภาพจิต (Mental Health Act) ซึ่งสนับสนุนให้มีการบริการสุขภาพจิตในชุมชน สำหรับการพยาบาลชุมชนได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 โดยเริ่มจากการให้การดูแลบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ถูกจำหน่ายจากสถาบัน เพื่อเข้าไปอยู่ในชุมชน และคอยขยายให้บริการกับผู้ที่ยังไม่เคยเข้าไปอยู่ในสถาบันด้วย

ในปีค.ศ 1985 ราชวิทยาลัยพยาบาล (The Royal College of Nursing) ได้เผยแพร่เอกสารที่ชื่อว่าบทบาทและการทำงานของพยาบาลชุมชนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งแสดงให้เห็นบทบาทของพยาบาลชุมชนดังนี้

1. การให้คำแนะนำ

- การป้องกันและลดผลกระทบที่ก่อให้เกิดความพิการน้อยที่สุด
- การฝึกพัฒนาการ
- ปัญหาพฤติกรรม
- การฝึกทักษะทางสังคมและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
- แหล่งที่ให้บริการ ในท้องถิ่นและในประเทศ
- การศึกษาต่อ
- การให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและเพศศึกษา

2. การจัดการและการประเมินผล

- การวางแผนให้การช่วยเหลือ
- การพัฒนางานบริการ
- โปรแกรมการปรับพฤติกรรม
- การฝึกทางสังคม
- การใช้จ่ายและผลข้างเคียง
- ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัย

3. การส่งเสริม

- กลุ่มให้การช่วยเหลือตัวเอง
- การผลิตสื่อต่างๆ โดยผู้ปกครอง
- รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการช่วยเหลือตัวเอง

4. การเชื่อมโยงประสานงาน

- องค์กรอาสาสมัคร
- องค์กรที่จำเป็น
- ทีมงานอนามัยพื้นฐาน
- ทีมงานปัญญาอ่อนชุมชน
- ภาคเอกชน
- บุคลากรวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง

5. การให้คำปรึกษา

- รายบุคคล
- ครอบครัว/ผู้ที่ดูแล
- โรงเรียน/ที่ทำงาน/สถานพักผ่อนหย่อนใจ

6. การรายงาน

- ความบกพร่องของการให้บริการต่างๆ
- ชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่อไปในอนาคต

ที่กล่าวมาเป็นการสรุปของราชวิทยาลัยพยาบาล (RCN) ในเรื่องบทบาทและการทำงานของพยาบาลชุมชน สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ยังมีหลายส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคลากรวิชาชีพอื่นในการให้ความร่วมมือกับพยาบาลชุมชน ภายในทีมงานปัญญาอ่อนชุมชน การเป็นสมาชิกของพยาบาลในทีมงานปัญญาอ่อนชุมชน ทำให้เป็นการลดการทำงานตามลำพัง แม้ว่าบทบาทบางส่วนยังไม่ชัดเจนในทีมสหวิทยาการ เช่น บทบาทระหว่างพยาบาลชุมชน และบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ แต่ทั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นที่การบริการที่มีประสิทธิภาพ และความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บทบาทของพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลราชานุกูล

โรงพยาบาลราชานุกูลซึ่งเป็นโรงพยาบาลในสังกัดของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการป้องกันภาวะปัญญาอ่อน ดูแลรักษาพยาบาล ส่งเสริมพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพบุคคลปัญญาอ่อน และศึกษาวิจัยเกี่ยวกับงานภาวะปัญญาอ่อนทั้งหมด ซึ่งนอกเหนือจากการให้บริการในโรงพยาบาลแล้ว ก็มีทีมงานปัญญาอ่อนชุมชน ซึ่งมีทีมบุคลากรทางการแพทย์ออกไปเยี่ยมบุคคลปัญญาอ่อน ตั้งแต่หลังคลอดและทุกระยะของช่วงชีวิต ในปัจจุบันได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเดินทางไป-กลับได้ในวันเดียวโดยพิจารณา

1. เชื่อมครอบครัวและบุคคลปัญญาอ่อน ที่ได้รับการ ปรึกษา และพิจารณาจากทีมงานแล้วว่าควรจะได้รับบริการที่บ้าน
2. เป็นการติดตามในรายที่เคยมารับบริการกับโรงพยาบาลแล้วขาดหายไป เพื่อบุคคลปัญญาอ่อน ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างต่อเนื่อง
3. เชื่อมโรงเรียนและบุคคลปัญญาอ่อนที่กำลังเรียน รวมทั้ง 2 โรงเรียนที่อยู่ในโครงการเรียนร่วม ของกลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชน

จากสถิติการเยี่ยมบ้านบุคคลปัญญาอ่อนในปีพ.ศ. 2537-2539 มีจำนวนบุคคลปัญญาอ่อนที่ไปเยี่ยมทั้งสิ้น 429 ราย พบว่าสาเหตุที่ทำให้บุคคลปัญญาอ่อนมารับบริการในโรงพยาบาลไม่ได้ เช่น

- ปัญหาการเดินทาง จากเด็กมีภาวะปัญญาอ่อนรุนแรงและมีความพิการทางร่างกายร่วมด้วย เช่นเดินไม่ได้ ผู้ปกครองมีความยากลำบากในการนำมาโรงพยาบาล
- บิดา-มารดา หรือผู้ปกครองจำเป็นต้องทำงานเพื่อยังชีพไม่สามารถหยุดงานได้
- มีปัญหาค่าน้ำค่างาน ไม่มีเงินค่าพาหนะ
- เด็กมีปัญหาสุขภาพ ไม่สบายบ่อยๆ
- บ้านไกล อุบัติการจราจร เดินทางไป-กลับ ไม่สะดวก
- ย้ายบ้าน
- ไม่มี บิดา-มารดา หรือผู้ที่รับผิดชอบดูแลเด็กอย่างแท้จริง

ในการเยี่ยมแต่ละครั้งก่อนไปเยี่ยมจะมีการศึกษาประวัติเด็กอย่างละเอียด พร้อมกับวางแผนว่าจะแนะนำหรือฝึกอะไรให้กับเด็ก โดยทีมงานจะใช้ความรู้และประสบการณ์ ประเมินความสามารถของเด็ก แล้วให้คำแนะนำ รวมทั้งสาธิตวิธีการฝึกสอนทักษะต่างๆกับเด็กให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่บ้านและชุมชน เช่นทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการช่วยเหลือตัวเอง ทักษะการรับรู้ ทักษะทางสังคม และทักษะทางภาษา พร้อมให้การบ้านกับบิดา-มารดา ผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยง ให้มีส่วนร่วมโดยนำไปฝึกโดยนำไปปฏิบัติต่อบุตร-หลานของตน เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการอย่างต่อเนื่องอันจะทำให้การฝึกนั้นมีประสิทธิผลมากขึ้น

นอกจากนั้นแล้ว การเยี่ยมบ้านยังทำให้ได้พบว่า ครอบครัวผู้ใกล้ชิดบุคคลปัญญาอ่อนมักจะมี ความเครียดในระดับหนึ่งแทบทั้งสิ้น การเยี่ยมบ้านจึงไม่ใช่เพียงไปช่วยเหลือและสัมผัสกับบุคคลปัญญาอ่อนหรือถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ให้บิดา-มารดา ผู้ปกครองเพื่อการสืบสานการปฏิบัติกับบุตร-หลานของตนเท่านั้น ทีมงานของเรายังไปเป็นเพื่อนพูดคุย ให้โอกาสครอบครัวได้พูดถึงปัญหา ระบายความเครียด ได้มีที่ปรึกษาที่ไว้วางใจได้ บางรายรู้สึกท้อแท้ หดห้วง ก็ทำให้เกิดกำลังใจที่จะต่อสู้ เพื่อที่จะดูแลฝึกฝนบุตร-หลานของตนต่อไป

เมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียน ในกรณีที่เด็กสามารถเรียนในโรงเรียนปกติได้ทางทีมงานก็จะแนะนำ ติดต่อหาสถานที่เรียนใกล้ๆบ้านทั้งของรัฐและเอกชนให้ รวมทั้งโรงเรียนวิหิต และโรงเรียนบ้านบางกะปิ ซึ่งเป็นโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมของกลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชน เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้ในการปฏิบัติตนอยู่ร่วมในสังคมกับคนปกติ ในชั้นเรียนต่างๆไปเพื่อพัฒนาได้เต็มศักยภาพ จนกระทั่งเข้าสู่วัยรุ่น ก็จะให้มีการฝึกอาชีพที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป

แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนร่วม

เด็กแต่ละคนเกิดมามีความสามารถในด้านต่างๆทุกคน เด็กที่มีคุณภาพชีวิตที่ด้อยลงทำให้เด็กค้นพบความสามารถหรือจุดเด่นของตนเอง มีโอกาสและกำลังใจทำให้พัฒนาความสามารถเต็มศักยภาพของตน เด็กทุกคนมีศักดิ์ศรี เสรีภาพ และสิทธิที่ได้รับบริการใดๆที่สังคมจัดให้แก่สมาชิกของสังคมในเรื่องการจัดการศึกษา เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาไม่ว่าเด็กคนนั้นจะเป็นเด็กปกติหรือเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาการศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เด็กทุกคนต้องได้รับ รัฐจึงควรจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่ควรแตกต่างไปจากการศึกษา สำหรับเด็กปกติ นั่นคือการจัดให้เด็กมีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเพื่อให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของเขา

ได้มีปรัชญาการเรียนร่วมกล่าวไว้ว่า "ไม่มีเด็กคนใดที่สอนไม่ได้ เด็กทุกคนเรียนได้" รวมทั้งปัญญาผู้ใฝ่หาความรู้ด้วยสิทธิเด็ก ก็ได้กล่าวว่า "เด็กทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กปัญญาอ่อนจะต้องมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการศึกษา" หนทางเดียวที่จะทำให้เด็กปัญญาอ่อนได้เข้าศึกษาคือการที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนเด็กปกติ

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล (โครงการพัฒนาการศึกษาอาเซียน : 2529) ในที่นี้รวมเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วย โดยการจัดให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ตามความสามารถของเด็ก และความพร้อมของโรงเรียน เด็กบางคนอาจใช้เวลาในการเรียนร่วมมาก บางคนอาจใช้เวลาในการเรียนร่วมน้อย อาจมีการแยกเด็กออกไปเรียนชั้นพิเศษหรือโรงเรียนพิเศษก็ต่อเมื่อเด็กไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่ในการเรียนร่วมกับเด็กปกติเท่านั้น

เกณฑ์การวินิจฉัยภาวะปัญญาอ่อน DSM IV - 1994

ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญร่วมกัน 3 ประการคือ

1. ความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อทดสอบเชาวน์ปัญญาเป็นรายบุคคล จะได้คะแนนประมาณ 70 หรือต่ำกว่านั้น แต่เด็กวัยทารกจะใช้การตัดสินใจทางคลินิกเท่านั้น เพราะแบบทดสอบที่มีอยู่ ยังไม่สามารถคำนวณค่า IQ ได้
2. ความสามารถในการปรับตัวในปัจจุบันมีความบกพร่อง อย่างน้อย 2 ด้าน ของทักษะดังต่อไปนี้

- การสื่อความหมาย
- การดูแลตนเอง
- การดำรงชีวิตภายในบ้าน

- ทักษะทางสังคม/ความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน
- รู้จักควบคุมตนเอง
- การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน
- การทำงาน
- การพักผ่อน
- สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย

3. แสดงอาการก่อนอายุ 18 ปี (ชวลา เรียรธนู และกัลยา ศาตะบุตร : 2538)

แนวทางการเรียนรวมสำหรับเด็กปัญญาอ่อนกับเด็กปกติ

1. ได้ไปโรงเรียนใกล้บ้าน
2. มีส่วนร่วมในการใช้ชีวิตในโรงเรียน
3. ได้ใช้ชีวิตในชุมชน เช่น ข้ามถนน ซื่อของ เดินทางด้วยรถเมล์ ใช้สนามกีฬา
4. เด็กได้เรียนรู้ทักษะ สำหรับการใช้ชีวิตประจำวันที่บ้าน เช่น ทำอาหาร ดูแลบ้าน
5. เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น
6. เด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม จะไม่ถูกแบ่งแยก หรือถูกกีดกันไม่ให้มีกิจกรรมปกติร่วมกับผู้อื่น แต่อาจมีวิธีการเพื่อผสมผสานให้เด็กได้อยู่ร่วมกันได้ และพัฒนาขึ้น
7. มีการสอนทักษะต่างๆ และการจัดการเกี่ยวกับความประหลาดของเด็กด้วยวิธีการที่เป็นทางบวก และงดเว้นการทำโทษ
8. กิจกรรมและอุปกรณ์ที่ใช้สอย จะต้องเหมาะสมกับอายุจริงของเด็ก
9. เปิดโอกาสให้พ่อ-แม่มีส่วนร่วมรับรู้ และวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กอย่างเต็มที่

การเรียนรวมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรมีลักษณะ

1. การตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็กที่จะนำความรู้และพัฒนาทักษะการปรับตัวในสังคมที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ (Independent living หรือ Access for all) ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมและสถาปัตยกรรม สังคม เป็นต้น
2. การศึกษามุ่งพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล
3. การศึกษามีลักษณะต่อเนื่องตลอดชีวิต และนำไปสู่การทำงานร่วมกันแบบเครือข่าย (networking)
4. พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจร่วมกับนักวิชาการหรือผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก (parent as partners)

โรงพยาบาลราชานุกูล ซึ่งเป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางของรัฐที่ให้บริการด้านภาวะปัญญาอ่อน ได้ให้บริการตั้งรับอยู่ในบรรยากาศแห่งโรงพยาบาล มาตลอดระยะเวลา 25 ปี สามารถให้บริการบุคคลที่มีภาวะปัญญาอ่อนได้ทั้งสิ้นประมาณ 16,500 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ของกลุ่มเป้าหมายแห่งปัญหา (อัตราอุบัติการณ์ของภาวะปัญญาอ่อนมีร้อยละ 1 ของประชากร WHO และกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2500) เฉพาะผู้ที่มีโอกาสติดต่อขอรับบริการ ณ โรงพยาบาล มีจำนวนอยู่ในบัญชีรอคอยขณะนี้ 600 คน ในปี 2532 พบว่ามีกลุ่มวัยเรียน จำนวน 400 คนเมื่อคำนึงถึงสิทธิและความเสมอภาคของเด็กตลอดจนครอบครัวของผู้ขอโอกาสซึ่งโรงพยาบาลราชานุกูล เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ที่ทางโรงพยาบาลจึงได้แสวงหาแนวทางใหม่ เพื่อกระจายความช่วยเหลือในแนวรุกสู่ชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน ซึ่งมุ่งหมายขยายโอกาสการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชนนั้นๆ จึงจัดโครงการนำร่องการฝึกสอนเด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อนขึ้นในโรงเรียนวิสุทธิ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2532 เรียกว่า "โครงการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อนและเด็กปกติ" ซึ่งเน้นความสำคัญเพื่อส่งเสริมด้านการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาอ่อน โดยมีการประสานประโยชน์จากหน่วยงานหลากหลายดังนี้

1. โรงเรียนวิสุทธิ ให้ความร่วมมือเอื้อเฟื้อสถานที่
2. กองทุนช่วยเหลือเด็กแห่งประเทศไทย ให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น อุปกรณ์ และเงินเดือนครูประจำโครงการ
3. โรงพยาบาลราชานุกูล โดยกลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชนให้การส่งเสริมด้านวิชาการ การประสานงาน และบริหารโครงการ

โรงเรียนวิสุทธิ เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในชุมชนดินแดง เขตห้วยขวาง มีนักเรียนประมาณ 1,400 คน ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งโดยให้สถานที่ของโรงเรียน จำนวน 2 ห้อง ซึ่งต่อมาทางโรงเรียนได้เพิ่มให้อีก 1 ห้องรวมเป็น 3 ห้อง เปิดชั้นเรียนให้เด็กปัญญาอ่อนจำนวนประมาณ 40 คน เพื่อเป็นการผสมผสานเด็กปัญญาอ่อนเข้าสู่โรงเรียนปกติ ต่อมาปี 2534 โรงพยาบาลราชานุกูลได้ขยายโครงการไปที่โรงเรียนบ้านบางกะปิจากการสำรวจบัญชีรอคอยของโรงพยาบาลพบว่า มีกลุ่มวัยเรียนประมาณ 400 คนและในกลุ่มนี้มีเด็กประมาณ 35 คน อยู่บริเวณเขตบางกะปิ จึงได้ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางกะปิ เพื่อรองรับเด็กที่อยู่ในชุมชนนี้ และได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน ให้ใช้สถานที่เปิดโครงการเรียนร่วม วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเตรียมความพร้อมเด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อนเข้าสู่โรงเรียนปกติ โดยเฉพาะในวัย 4 - 15 ปี

2. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีภาวะปัญญาอ่อนได้พัฒนาคุณภาพชีวิตดีขึ้น ในสภาพการดำเนินชีวิตตามความเป็นจริงในชุมชน

3. เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชน เช่น ครู นักเรียน และผู้ปกครองเด็กทั่วไป ได้รู้จักสัมผัสและเข้าใจเกี่ยวกับภาวะปัญญาอ่อนเพื่อเพิ่มเจตคติและแนวคิดที่ดีขึ้นต่อบุคคลปัญญาอ่อน

ปัจจุบันมีเด็กปัญญาอ่อนในโครงการเรียนรวมทั้ง 2 โรงเรียนจำนวน 25 คน โดยโรงพยาบาลราชานุกูล ได้จัดให้บุคลากรไปสนับสนุน คือ แพทย์ นักจิตวิทยา พยาบาลชุมชน ครู การศึกษาพิเศษ และนักสังคมสงเคราะห์ไปให้คำแนะนำในเชิงวิชาการแก่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ปกครองด้วย

โครงการนี้นอกจากจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังเป็นแหล่งสาริตสำหรับการศึกษาอบรม คุณาน แก่บุคลากรทางการแพทย์และวิชาชีพอื่นๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาและพัฒนางานอย่างต่อเนื่องด้วย และเป็นตัวอย่างที่เห็นได้จริง ในการเร่งรัดรณรงค์เรื่องสิทธิและประโยชน์ เพื่อเปิดกว้างให้เด็ก ไทยในวัยเรียนทุกคนได้มีโอกาสใช้ชีวิตในโรงเรียนปกติในชุมชนของตนอย่างทัดเทียม โดยไม่นำข้อด้อยใดๆในเรื่องความพิการมาเป็นขีดจำกัดเสียดังแต่เริ่มแรก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

หญิง อารยะวิญญู (2529) กล่าวว่า โครงการเรียนรวมจะประสบผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายนับตั้งแต่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรอื่นในโรงเรียน และการเรียนรวม จะไม่เกิดผลอย่างเต็มที่หากบุคลากรที่ทำงานในโครงการนี้ไม่เต็มใจและเสียสละในการทำงานอย่างเต็มที่

ถักษณะ ดันติลีปกร (2533) ได้วิจัยเรื่องความรู้สุขภาพจิตปัญญาอ่อนและทัศนคติของครูและนักเรียนโรงเรียนวิสุทธิ พบว่า ทางด้านความคิดเห็นในเรื่องการนำเด็กปัญญาอ่อนและเด็กปกติมาเรียนรวมในชั้นเดียวกันนั้น ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

นันทนา ชัยนิคม (2535:87) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างจัดการเรียนรวม พบว่า โรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรวมในด้านต่างๆเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือในด้านความพร้อมของโรงเรียนความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร และโอกาสการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และบุคลากร ทำให้การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในการเรียนรวมประสบผลสำเร็จ

สวานะ พบสุข (2536) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลที่มีเด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมและโรงเรียนอนุบาลปกติ ในด้านความรู้สึทกของครูต่อเด็กปัญญาอ่อน ผลพบว่า ครูและผู้บริหารทั้งสองโรงเรียน มีทัศนคติว่า เด็กสามารถที่จะเรียนได้และจะช่วยให้อ้านสังคม การปรับตัว พัฒนาการ การเรียนรู้ของเด็กดีขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

เวลช์ (Welch:1965) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนแบบแยกและแบบเรียนร่วมบางเวลาของเด็กปัญญาอ่อน พบว่าเด็กปัญญาอ่อนที่พอเรียนได้ ซึ่งเรียนร่วมในชั้นปกติครั้งวันจะมีการช่วยเหลือตนเองน้อยกว่าเด็กที่เรียนแยกเป็นกลุ่ม

รักเกอร์,โฮวและสไนเดอร์ (Rucker,Howe aand Snider:1969) ได้ศึกษาสถานะสังคม ค้านการยอมรับเด็กปัญญาอ่อนที่เรียนได้ ทั้งในด้านวิชาการและในด้านที่ไม่ใช่วิชาการ โดยใช้สังคมมิติกับเด็กชั้นมัธยมศึกษา พบว่าเด็กปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วมในชั้นปกติครั้งเวลาได้รับการยอมรับน้อยกว่าเด็กปกติด้วยกัน

คูกและคณะ (Cooke et. al.:1977) อภิปรายว่าการที่เด็กทั้งสองประเภทต่างเรียนแบบกันและกันนี้ จะเพิ่มมากขึ้นได้ เมื่อการฝึกให้เด็กเรียนแบบเพื่อนนั้นมุ่งฝึกทั้งเด็กที่ปัญญาอ่อนและเด็กปกติ มีทักว่ามุ่งที่จะฝึกเด็กปัญญาอ่อนเท่านั้น

อีแวนส์ (Evans:1981) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กพิเศษ

บทที่ 3

วิธีการประเมิน

รูปแบบการประเมิน

เป็น formative evaluation เพื่อศึกษากระบวนการผลที่เกิดขึ้นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการเรียนร่วม หลังจากโครงการดำเนินการไปแล้วระยะหนึ่ง

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มครู แบ่งเป็น
 - 1.1 กลุ่มครู โรงเรียนวิสุทธิ ในปี 2539 จำนวน 63 คน
 - 1.2 กลุ่มครู โรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539 จำนวน 134 คน
2. กลุ่มนักเรียนปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปี 2539 แบ่งเป็น
 - 2.1 นักเรียน โรงเรียนวิสุทธิ ในปี 2539 จำนวน 31 คน
 - 2.2 นักเรียน โรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539 จำนวน 75 คน
3. กลุ่มผู้ปกครอง แบ่งเป็น
 - 3.1 ผู้ปกครองของนักเรียนปกติที่เรียนร่วมในโรงเรียนวิสุทธิและโรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539 จำนวน 350 คน
 - 3.2 ผู้ปกครองของนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วมในโรงเรียนวิสุทธิและโรงเรียนบ้านบางกะปิ ในปี 2539 จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในโรงพยาบาลราชานุกูล จำนวน 3 ชุดดังนี้

1. แบบสอบถามครู ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร อายุบุตร การเคยสอนนักเรียนปัญญาอ่อน การเคยมีญาติ พี่น้อง หรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อน และโรงเรียนที่ครูสอน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเปิดและปิดผสมกัน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อน ถามเกี่ยวกับนโยบายการเรียนร่วม ความสามารถในการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อน การเตรียมการเรียนร่วม การสอนชั้นเรียนร่วมและผลกระทบของการเรียนร่วม มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) 5 คำตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของครู ตามเกี่ยวกับการเตรียมการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องการปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน การปรับสื่อการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนและคำถามเปิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ร้องการระงับ และข้อเสนอแนะ ตามเกี่ยวกับการเตรียมนักเรียนปกติในเรื่องการแนะนำเด็กให้รู้จักกัน การให้ความรู้เด็กปกติในเรื่องการเล่นลักษณะนิสัยและความสามารถของเด็กปัญญาอ่อน การแนะนำและสอนให้ช่วยเหลือเด็กปัญญาอ่อนในเรื่องกิจกรรมทั่วไป การเรียนและแนะนำจิตใจให้รับเด็กปัญญาอ่อนเป็นเพื่อน มีลักษณะคำถามเป็นแบบ 2 ตัวเลือกคือ ทำและไม่ทำ

ส่วนที่ 4 ปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ตามเกี่ยวกับหลักสูตร อุปกรณ์การสอน การจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมของเด็กปัญญาอ่อน งบประมาณ ขวัญและกำลังใจ มีลักษณะคำถามเป็นแบบ 2 ตัวเลือก คือ มี และ ไม่มี

2. แบบสอบถามนักเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ตามข้อมูลทั่วไป คือเพศ อายุ โรงเรียน และการเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเปิดและปิดผสมกัน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วม ตามเกี่ยวกับนโยบายการเรียนร่วม ความสามารถในการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อน วิธีการเรียนร่วม และผลกระทบของการเรียนร่วม มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 คำตอบ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. แบบสอบถามผู้ปกครอง ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ตามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส การเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน ลักษณะผู้ตอบ โรงเรียนที่บุตรหลานเรียน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเปิดและปิดผสมกัน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วม ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการเรียนร่วม ความสามารถในการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อน การเตรียมการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนปัญญาอ่อน และผลกระทบของการเรียนร่วม มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 คำตอบคือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลของครู ผู้ประเมินส่งแบบสอบถามผ่านเจ้าหน้าที่ธุรการของโรงเรียนไปให้ครูที่เป็นประชากร ระหว่างวันที่ 9-16 กันยายน 2539

2. การรวบรวมข้อมูลของนักเรียน ผู้ประเมินนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนที่เป็น
ประชากรตอบแบบสอบถามแล้วรอรับกลับทันทีที่สำเร็จ ในวันที่ 9 และ 10 กันยายน 2539

3. การรวบรวมข้อมูลของผู้ปกครอง ผู้ประเมินส่งแบบสอบถามผ่านนักเรียน ไปให้
ผู้ปกครองที่เป็นประชากร ระหว่างวันที่ 9-16 กันยายน 2539

เมื่อรวบรวมข้อมูลโดยใช่แบบสอบถามได้แล้ว ได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของ
คำตอบทุกข้อคำถาม คัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์นำไปวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาจำนวนและร้อยละของคำตอบทุกข้อคำถาม ความคิดเห็นหาคะแนนเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความ
คิดเห็นด้วย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) สำหรับเรื่องความพร้อม
ของครูวิเคราะห์ด้วย chi-square

บทที่ 4
ผลการประเมิน

ผลการประเมินแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการประเมินครู
2. ผลการประเมินนักเรียน
3. ผลการประเมินผู้ปกครอง

ตอนที่ 1

ผลการประเมินครู

จากการส่งแบบสอบถามครูทั้งโรงเรียนของโรงเรียนวิสุทธิศและโรงเรียนบ้านบางกะปิ จำนวน 197 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 ของครูทั้งหมด ปรากฏว่าได้ผลการประเมินดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของครู

พบว่า เป็นครูจากโรงเรียนบ้านบางกะปิร้อยละ 73.8 ที่เหลือร้อยละ 26.2 เป็นครูโรงเรียนวิสุทธิศ เป็นครูที่เคยสอนนักเรียนปัญญาอ่อนเพียงร้อยละ 16.1 และเป็นครูที่มีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อนร้อยละ 18.5 ครูร้อยละ 85.4 เป็นครูผู้หญิง ส่วนมากร้อยละ 68.5 มีอายุมากกว่า 45 ปี ร้อยละ 81.5 มีสถานภาพสมรสอยู่ ประมาณ 1 ใน 3 มีบุตร 2 คน ร้อยละ 16.2 มีบุตร 3 คนขึ้นไป ในจำนวนนี้มีบุตรที่มีอายุน้อยกว่า 12 ปี เพียงร้อยละ 17.8 เท่านั้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของครูจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รวม	130	100.0
สอนอยู่โรงเรียน		
วิสุทธิศ	34	26.2
บ้านบางกะปิ	96	73.8
เคยสอนเด็กปัญญาอ่อน		
เคย	21	16.1
ไม่เคย	109	83.8

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อน		
มี	24	18.5
ไม่มี	106	81.5
เพศ		
ชาย	19	14.6
หญิง	111	85.4
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	4	3.1
25 - 29 ปี	3	2.3
30 - 34 ปี	2	1.5
35 - 39 ปี	6	4.6
40 - 44 ปี	26	20.0
45 ปีขึ้นไป	89	68.5
สถานภาพสมรส		
โสด	24	18.5
ไม่โสด	106	81.5
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	34	26.2
มี 1 คน	28	21.5
มี 2 คน	47	36.2
มี 3 คน	17	13.1
มี 4 คนหรือมากกว่า	4	3.1
บุตรอายุน้อยกว่า 12 ปี		
ไม่มี	83	63.8
มี	23	17.7
เป็นโสด	24	18.5

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วม

จากข้อความความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วม 20 ข้อพบว่าครูส่วนมากไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 เห็นคว่า

1. ต้องให้ความรู้แก่นักเรียนปกติเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ความสามารถของนักเรียน
ปัญญาอ่อน ร้อยละ 83.8
2. ควรเพิ่มเงินพิเศษให้กับครูที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อน ร้อยละ 80.8
3. ควรแนะนำนักเรียนปัญญาอ่อนแก่นักเรียนปกติให้รู้จักกัน ร้อยละ 80
4. ต้องเตรียมกิจกรรมให้นักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
ร้อยละ 77
5. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือตัวเองได้ สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้
ร้อยละ 72.3

แต่ยังมีครูส่วนมาก มากกว่าร้อยละ 70 เห็นคว่าว่านักเรียนปัญญาอ่อนต้องจัดอุปกรณ์การสอนให้เฉพาะ (ร้อยละ 85.4) การเรียนร่วมของนักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนหลักการดีแต่ปฏิบัติยาก (ร้อยละ 80.0) โรงเรียนการศึกษาพิเศษยังไม่ควรยกเลิก (ร้อยละ 80.0) ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนรวม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่สนใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	1. ท่านเห็นด้วยกับการให้ความรู้ กับนักเรียนปกติในเรื่องลักษณะ นิสัย การเดิน และความสามารถ ของนักเรียนปัญญาอ่อน	22	16.9	87	66.9	11	8.5	10	7.7	0	
2. ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มเงิน พิเศษให้กับครูที่ต้องสอนนักเรียน ปัญญาอ่อน	23	17.7	82	63.1	16	12.3	9	6.9	0	0	3.92
3. ท่านเห็นด้วยกับการแนะนำนัก เรียนปัญญาอ่อนให้กับเด็กปกติรู้จัก	17	13.1	87	66.9	12	9.2	12	9.2	2	1.5	3.81
4. การเตรียมกิจกรรมเพื่อให้นัก เรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อน เรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็น	21	16.2	79	60.8	20	15.4	10	7.7	0	0	3.85
5. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือ ตัวเองได้สามารถเรียนกับนักเรียน ปกติได้	9	6.9	85	65.4	26	20.0	9	6.9	1	0.8	3.71
6. ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุง สภาพแวดล้อม ในโรงเรียนให้ เหมาะสมกับนักเรียนปัญญาอ่อน	9	6.9	81	62.3	18	13.8	22	16.9	0	0	3.59
7. นักเรียนปัญญาอ่อนที่เข้าใจคำสั่ง สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ได้	8	6.2	76	58.5	32	24.6	13	10.0	1	0.8	3.59
8. การจัดให้นักเรียนปัญญาอ่อน เรียนในชั้นปกติเป็นเรื่องของสิทธิ มนุษยชนและความเสมอภาค	14	10.8	58	44.6	20	15.4	31	23.8	7	5.4	3.32

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	9. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนเรียน ร่วมกับนักเรียนปกติ เป็นการเพิ่ม ความรังเกียจหรือสร้างความแตก แยกให้สังคมมากขึ้น	4	3.31	22	16.9	43	33.1	52	40.0	9	
10. นักเรียนปัญญาอ่อนต้อง สามารถนั่งอยู่ในชั้นเรียนได้นาน อย่างน้อย 15 นาที	10	7.7	42	32.3	56	43.1	18	13.8	4	3.1	3.28
11. นักเรียนปัญญาอ่อนจะพัฒนา ได้ดีขึ้นถ้าได้เรียนร่วมกับนักเรียน ปกติ	10	7.7	36	27.7	53	40.8	25	19.2	6	4.6	3.15
12. ท่านเห็นด้วยกับการออก กฎหมาย ที่ให้ทุกโรงเรียนจัดการ เรียนรวม	10	7.7	34	26.2	24	18.5	55	42.3	7	5.4	2.88
13. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนมา ร่วมกับนักเรียนปกติเป็นการลงทุน ที่ได้ผลไม่คุ้มค่า	9	6.9	45	34.6	42	32.3	31	23.8	3	2.3	2.80
14. นักเรียนปัญญาอ่อนน่าจะมา เรียนรวมในห้องเรียนปกติเป็น บางวิชาเท่านั้น	16	12.3	78	60.0	15	11.5	18	13.8	3	2.3	2.34
15. ครูทุกคนสามารถสอนนักเรียน ปัญญาอ่อนได้	6	4.6	14	10.8	39	30.0	36	27.7	35	26.9	2.38
16. ท่านคิดว่าการสอนนักเรียน ปัญญาอ่อน สามารถใช้วิธีการเดียวกับ การสอนนักเรียนปกติ	0	0	15	11.5	24	18.5	63	48.5	28	21.5	2.20

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
17. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิก โรงเรียนการศึกษาพิเศษ	3	2.3	9	6.9	14	10.8	78	60.0	26	20.0	2.12
18. การจัดหลักสูตรสำหรับนักเรียน ปัญญาอ่อนโดยเฉพาะ เป็นสิ่ง จำเป็นในการเรียนร่วม	25	19.2	78	60.0	18	13.8	7	5.4	2	1.5	2.10
19. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนมา เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ หลักการ ดีแต่ปฏิบัติยาก	29	22.3	75	57.7	18	13.8	8	6.2	0	0	2.04
20. การจัดอุปกรณ์การเรียนการสอน สำหรับนักเรียนปัญญาอ่อน โดยเฉพาะเป็นสิ่งจำเป็นในการ เรียนร่วม	26	20.0	85	65.4	14	10.8	4	3.1	1	0.8	1.99

จากความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วม เมื่อพิจารณาภาพรวมจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ปรากฏว่า ครูมีคะแนนความคิดเห็นต่ำสุด 41 คะแนน สูงสุด 81 คะแนน โดยครูมีความคิดเห็นเฉลี่ย 60.3 คะแนน แสดงว่าครูยังมีความไม่แน่ใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม โดยมีการกระจายของคะแนนความคิดเห็นดังนี้

ตาราง 8 ระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วม

ความคิดเห็นของครู	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	> 70	16	12.3
ไม่แน่ใจ	50-69	108	83.1
ไม่เห็นด้วย	< 49	6	4.6
รวม		130	100.0

ต่ำสุด 41.0 คะแนน สูงสุด 81.0 คะแนน เฉลี่ย 60.3 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเหล่านี้ พบว่าครูชายมีความคิดเห็นค่อนข้างไปทางเห็นด้วยมากกว่าครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ส่วนครูที่มีสถานภาพสมรส การเคยสอนเด็กปัญญาอ่อน การเคยมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อนและโรงเรียนที่สอนต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเฉลี่ยของครูเกี่ยวกับการเรียนรวม

	N	\bar{X}	S.D.	t	p
เพศ					
ชาย	19	64.26	7.64	2.52	0.01
หญิง	111	59.62	7.39		
สถานภาพสมรส					
โสด	24	60.25	6.57	-0.4	0.97
ไม่โสด	106	60.31	7.82		
เคยสอนเด็กปัญญาอ่อน					
เคย	21	63.00	9.02	1.80	0.07
ไม่เคย	109	59.78	7.20		
เคยมีญาติ พี่น้อง หรือคนรู้จัก เป็นเด็กปัญญาอ่อน					
มี	24	62.25	8.32	1.40	0.16
ไม่มี	106	59.86	7.37		
สอนอยู่โรงเรียน					
วิสุทธิ	34	60.35	7.92	0.05	0.96
บ้านบางกะปิ	96	60.28	7.50		

และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเหล่านี้ ตามอายุ จำนวนบุตร และการมีบุตรอายุน้อยกว่า 12 ปีของครู พบว่าครูที่มีอายุ จำนวนบุตร และการมีบุตรอายุน้อยกว่า 12 ปีที่ต่างกัน มีคะแนนความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนรวม

	N	\bar{X}	S.D.	F	P
อายุ					
ต่ำกว่า 40 ปี	19	58.89	7.33	0.20	0.94
40 - 44 ปี	22	60.50	7.87		
45 - 49 ปี	24	60.25	9.57		
50 - 54 ปี	34	60.65	6.87		
55 ปีขึ้นไป	31	60.68	6.91		
จำนวนบุตร					
ไม่มี	34	60.82	7.20	0.22	0.88
มี 1 คน	28	60.61	8.74		
มี 2 คน	47	60.23	7.70		
มีมากกว่าหรือเท่ากับ 2 คน	21	59.19	6.61		
การมีบุตรอายุน้อยกว่า 12 ปี					
ไม่มี	83	60.01	7.62	0.20	0.82
มี	23	61.09	8.62		
เป็นโรค	24	60.56	6.53		

การเตรียมการสอนของครู (เฉพาะที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ)

การเตรียมการสอนสำหรับครูที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อน 21 คน พบว่า

1. มีการปรับวิธีการสอน เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ร้อยละ 95.2
2. มีการปรับสื่อการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนปัญญาอ่อน เข้าใจมากขึ้น ร้อยละ 76.2
3. มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อใช้ในการสอน นักเรียนปัญญาอ่อน ร้อยละ 66.7

และผลที่ได้มีในแต่ละข้อ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของครูที่เตรียมการสอน (เฉพาะครูที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อน N = 21)

	จำนวน	ร้อยละ	เกณฑ์ยอมรับ
1. ปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน	20	95.2	ร้อยละ 70 ของครูปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
2. ปรับสื่อการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนปัญญาอ่อนเข้าใจมากขึ้น	16	76.2	ร้อยละ 70 ของครูปรับสื่อการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
3. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน	14	66.7	ร้อยละ 50 ของครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมผ่านเกณฑ์ 2 ใน 3 ข้อ ถือว่าครูมีความพร้อม

สำหรับเหตุผลของครูที่ไม่ปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนคือ นักเรียนในห้องมีจำนวนมากจึงไม่มีเวลาให้นักเรียนปฎิญาอ่อน

และเหตุผลของครูที่ไม่ปรับสื่อการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นมีดังนี้

1. นักเรียนปฎิญาอ่อน เข้าใจสื่อที่ใช้กับนักเรียนปกติได้บ้าง จำนวน 2 คน
2. ใช้วิธีอธิบายสื่อการสอนนั้นซ้ำๆจนนักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามได้ และให้เพื่อนช่วยสอนเพิ่มเติม จำนวน 2 คน

ส่วนเหตุผลของครูที่ไม่ทำการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนนักเรียนปฎิญาอ่อน มีดังนี้

1. ครูต้องมีภาระหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนปกติจำนวนมาก จำนวน 5 คน
2. นักเรียนปฎิญาอ่อนเข้าใจบทเรียนบ้าง เพียงแต่ทำงานตามอารมณ์ของตนเอง จำนวน 1 คน
3. เนื่องจากไม่ได้เป็นครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน

สำหรับข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการสอนนักเรียนปฎิญาอ่อนที่เรียนร่วมของครูมีดังนี้

1. ความเป็นปฎิญาอ่อนของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน พฤติกรรมที่แสดงออก ก็ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นบางครั้งการเรียนการสอนก็ลำบากต่อการควบคุม การจะให้ความรู้ด้านวิชาการแก่เด็ก อาจจะรับได้ช้า ควรมียุทธวิธีและสื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมีรูปแบบเฉพาะการสอนนักเรียนปฎิญาอ่อน และครูผู้สอนควรมีพื้นฐานความรู้ในการสอนนักเรียนปฎิญาอ่อนมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็กพิเศษ สิ่งสำคัญต้องมีใจรักที่จะให้ความรู้และความช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ด้วยความจริงใจ จำนวน 5 คน
2. ควรสอนนักเรียนปฎิญาอ่อนตัวต่อตัว นักเรียนจึงจะได้ด้านวิชาการ แต่ครู ต้องดูแลนักเรียนปกติจำนวนมาก จึงไม่มีเวลาพอสำหรับนักเรียนปฎิญาอ่อน ผลด้านเรียนจึงได้น้อย ฉะนั้นการที่นักเรียนปฎิญาอ่อนมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ถ้าจะได้ก็เป็นด้านสังคมเท่านั้น จำนวน 3 คน
3. สิ่งที่ดีควรนำมาสอนนักเรียนปฎิญาอ่อน เพื่อให้เขาอยู่ร่วมในสังคมได้ ควรสอนในสิ่งที่จำเป็นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และพยายามนำเหตุการณ์ในปัจจุบันมาแทรกในบทเรียนเพื่อเพิ่มความรู้ จำนวน 2 คน
4. ควรมีผู้ช่วยครูมาช่วยดูแลจะได้ผลมากกว่านี้ จำนวน 1 คน

5. การนำนักเรียนปัญญาอ่อน มาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ จะได้ผลดีในด้านจิตใจเท่าที่นั่นแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การปรับตัวของเด็กเองด้วย จำนวน 1 คน

6. นักเรียนปัญญาอ่อนควรได้รับการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง สม่่าเสมอ และพยายามช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสังคมในห้องเรียนได้บ้าง จำนวน 1 คน
การเตรียมนักเรียนปกติของครูที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อน

การเตรียมนักเรียนปกติของครูที่สอนนักเรียนปัญญาอ่อน พบว่า ครูไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 มีการเตรียมนักเรียนปกติ และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเรื่องต่างๆ ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของครูที่ทำการเตรียมนักเรียนปกติ (เฉพาะครูที่สอนนักเรียน ปัญญาอ่อน N = 21)

	N	%	เกณฑ์ยอมรับ
1. แนะนำและจูงใจให้นักเรียนปกติรับ นักเรียนปัญญาอ่อนเป็นเพื่อน	18	85.7	ร้อยละ 50 ของครูมีการ เตรียมนักเรียนปกติในข้อ ต่างๆ อย่างน้อย 3 ใน 5 ข้อ
2. แนะนำนักเรียนปัญญาอ่อนและนักเรียน ปกติ ให้รู้จักกัน	17	81.0	
3. แนะนำและสอนนักเรียนปกติให้ช่วยเหลือ นักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องการเรียน	17	81.0	
4. แนะนำและสอนนักเรียนปกติให้ช่วยเหลือ นักเรียนปัญญาอ่อนในกิจกรรมทั่วไป	16	76.2	
5. ให้ความรู้เด็กปกติในเรื่องการเล่น ลักษณะนิสัย และความสามารถของ นักเรียนปัญญาอ่อน	15	71.4	

การเปรียบเทียบการเตรียมนักเรียนปกติตามประสบการณ์ของครูในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน
การเตรียมนักเรียนปกติของครูที่เลขสอนนักเรียนปัญญาอ่อนกับไม่เลขสอนนักเรียนปัญญา
อ่อน พบว่าการเตรียมนักเรียนปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบการเตรียมนักเรียนปกติตามประสบการณ์ของครูในการสอนนักเรียน
ปัญญาอ่อน

	การสอนนักเรียนปัญญาอ่อน				X ²	P
	เลขสอน (N=21)		ไม่เลขสอน (N=109)			
	ทำ		ทำ			
	N	%	N	%		
1. แนะนำนักเรียนปัญญาอ่อนและ นักเรียนปกติให้รู้จักกัน	17	81.0	65	59.6	3.44	0.06
2. แนะนำและสอนนักเรียนปกติ ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนใน เรื่องให้การเรียน	17	81.0	73	67.0	1.61	0.20
3. ให้ความรู้นักเรียนปกติในเรื่อง การเล่น ลักษณะนิสัย และความ สามารถของนักเรียนปัญญาอ่อน	15	71.4	63	57.8	1.36	0.24
4. แนะนำและสอนนักเรียนปกติ ให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อน ในกิจกรรมทั่วไป	16	76.2	70	64.2	1.13	0.29
5. แนะนำและจูงใจให้นักเรียน ปกติ รับนักเรียนปัญญาอ่อน เป็นเพื่อน	18	85.7	86	78.9	0.51	0.47

การเปรียบเทียบการเตรียมนักเรียนปกติตามโรงเรียน

การเตรียมนักเรียนปกติของครู โรงเรียนวิสุทธิกับ โรงเรียนบ้านบางกะปิ พบว่า มีการเตรียมนักเรียนปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการเตรียมนักเรียนปกติตามโรงเรียน

	โรงเรียน				X ²	P
	วิสุทธิ (N=84)		บ้านบางกะปิ (N=98)			
	ทำ		ทำ			
	N	%	N	%		
1. แนะนำและสอนนักเรียนปกติให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในกิจกรรมทั่วไป	25	73.5	61	63.5	1.11	0.29
2. แนะนำนักเรียนปัญญาอ่อนและนักเรียนปกติให้รู้จักกัน	23	67.6	59	61.5	0.41	0.52
3. แนะนำและสอนนักเรียนปกติให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องการเรียน	24	70.6	66	68.8	0.04	0.84
4. ให้ความรู้นักเรียนปกติในเรื่องการเล่น ลักษณะนิสัย และความสามารถของนักเรียนปัญญาอ่อน	20	58.8	58	60.4	0.02	0.87
5. แนะนำและจูงใจให้นักเรียนปกติรับนักเรียนปัญญาอ่อนเป็นเพื่อน	27	79.4	77	80.2	0.01	0.92

ปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน

ปัญหาของครูในการสอน พบว่าครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีปัญหาในเรื่องการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน และจำนวนครูที่มีปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกข้อ ดังตาราง 10

ตาราง 10 ปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน (N =21)

	มีปัญหา		เกณฑ์ปัญหา
	N	%	
1. พฤติกรรมของนักเรียนปัญญาอ่อน	16	76.2	ร้อยละ 40 ของครูตอบว่า มีปัญหาในแต่ละข้อ
2. อุปกรณ์ในการสอน	14	66.7	
3. หลักสูตร	13	61.9	
4. งบประมาณ	12	57.1	
5. ขวัญและกำลังใจ	12	57.1	
6. การจัดการเรียนการสอน	11	52.4	

ตอนที่ 2

ผลการประเมินนักเรียน

จากการให้แบบสอบถามนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนรวมทั้งโรงเรียนวิชูทิศ และโรงเรียนบ้านบางกะปิ กรอกจำนวน 106 คน ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ปรากฏว่าได้ผลการประเมินดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

พบว่า เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านบางกะปิร้อยละ 70.8 ที่เหลือ ร้อยละ 29.2 เป็นนักเรียนโรงเรียนวิชูทิศ นักเรียนร้อยละ 52.8 เป็นผู้ชายนอกนั้นเป็นผู้หญิง อายุ 9 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 90.6 นักเรียนเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไปร้อยละ 62.3 ที่เหลือเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนเพราะเป็นสมาชิกในบ้าน เป็นเพื่อนบ้านและพบในโรงเรียน ดังตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจําแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รวม	106	100.00
โรงเรียน		
วิสุทธิ	31	29.2
บ้านบางกะปิ	75	70.8
เพศ		
ชาย	56	52.8
หญิง	50	47.2
อายุ		
8 ปี	1	9
9 ปี	46	43.4
10 ปี	50	47.2
11 ปี	8	7.5
12 ปี	1	9
เคยพบเห็นเด็กป้ญญาอ่อน		
ไม่เคย	0	0
เคยเพราะเป็นสมาชิกในบ้าน	1	0.9
เคยเพราะเป็นเพื่อนบ้าน	2	1.9
เคยเห็นทั่วไป	66	62.3
อื่นๆ เช่น พบในโรงเรียน	37	34.9

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรวมของนักเรียน

พบว่า นักเรียนปกติส่วนมากร้อยละ 66 ขึ้นไป เห็นด้วยกับการเรียนรวมของนักเรียน
 ปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติโดยเห็นด้วยว่า

1. เด็กปัญญาอ่อนควรเรียนร่วมกับเด็กปกติในห้องเรียน ร้อยละ 76.4
2. การเรียนรวมทำให้เด็กปกติมีโอกาสได้รู้จักและเข้าใจ
 เด็กปัญญาอ่อนในด้านดีมากขึ้น ร้อยละ 76.4
3. เด็กปัญญาอ่อนน่าจะมีมีความสุข ถ้าได้เรียนรวมในห้องเรียนปกติ ร้อยละ 72.7
4. เด็กปัญญาอ่อนสามารถร่วมในการเล่น หรือทำกิจกรรมกับ
 เด็กปกติได้ ร้อยละ 69.8
5. การเรียนรวมทำให้เด็กปกติและเด็กปัญญาอ่อนมีความเอื้ออาทร
 ต่อกันมากขึ้น ร้อยละ 67.9

ดังรายละเอียดในตาราง 12

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรวม

ข้อความ	เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		\bar{X}
	อย่างยิ่ง								อย่างยิ่ง		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
1. เห็นด้วยที่จะให้นักเรียนปัญญา อ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	38	35.8	43	40.6	18	17.0	5	4.7	2	1.9	4.04
2. การเรียนรวมทำให้นักเรียนปกติ มีโอกาสได้รู้จักและเข้าใจนักเรียน ปัญญาอ่อนในด้านดีมากขึ้น	35	33.0	46	43.4	20	18.9	4	3.8	1	0.9	4.04
3. นักเรียนปัญญาอ่อนน่าจะมี ความสุข ถ้าได้มาเรียนรวมในห้อง เรียนปกติ	41	38.7	36	34.0	22	20.8	5	4.7	2	1.9	4.03
4. นักเรียนปัญญาอ่อนสามารถ ร่วมในการเล่นหรือทำกิจกรรมกับ นักเรียนปกติได้	38	35.8	36	34.0	25	23.6	5	4.7	2	1.9	3.97

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่สนใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	5. การเรียนร่วมทำให้นักเรียนปกติ และนักเรียนปัญญาอ่อนมีความ เอื้ออาทรต่อกันมากขึ้น	42	39.6	30	28.3	26	24.5	7	6.6	1	
6. นักเรียนปัญญาอ่อนมีการเรียนรู้ มากขึ้น หลังจากได้เข้ามาเรียนร่วม ในชั้นเรียนปกติ	50	47.2	20	18.9	29	27.4	5	4.7	2	1.9	4.05
7. นักเรียนปัญญาอ่อน เข้ามาเรียน ร่วม ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ปกติต่ำลง	2	1.9	4	3.8	30	28.3	30	28.3	40	37.7	3.96
8. การที่มีนักเรียนปัญญาอ่อนใน ห้องเรียน ทำให้ห้องเรียนไม่เป็น ระเบียบ	3	2.8	7	6.6	29	27.4	38	35.8	29	27.4	3.78
9. นักเรียนปัญญาอ่อนไม่น่าจะมา เรียนในห้องเรียนปกติ เพราะทำให้ ครูเหนื่อยมากขึ้น	6	5.7	16	15.1	19	17.9	25	23.6	40	37.7	3.73
10. การแสดงออกบางอย่างของ นักเรียนปัญญาอ่อน เป็นที่น่ากลัว และน่ารังเกียจ	3	2.8	5	4.7	35	33.0	34	32.1	29	27.4	3.76
11. นักเรียนปัญญาอ่อนเป็นภาระ กับนักเรียนปกติ	2	1.9	8	7.5	47	44.3	27	25.5	22	20.8	3.61
12. นักเรียนปัญญาอ่อน ควรจะได้ เรียนในโรงเรียนปกติทั่วไปไม่ต้อง มีโรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็ก ปัญญาอ่อน	20	18.9	27	25.5	41	38.7	14	13.2	4	3.8	3.42

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	13. นักเรียนปัญหาอ่อนเข้ามาเรียน ร่วม ทำให้การเรียนไม่ค่อ เนื่อง (ล่าช้า)	1	0.9	12	11.3	47	44.3	20	18.9	26	
14. นักเรียนปัญหาอ่อน น่าจะมา เรียนร่วมในห้องเรียน นักเรียน ปกติเป็นบางวิชาเท่านั้น	7	6.6	22	20.8	40	37.7	22	20.8	15	14.9	2.58
15. ครูมักจะให้ความสนใจ นักเรียนปัญหาอ่อนมากกว่าปกติ	26	24.5	23	21.7	35	33.0	12	11.3	10	9.4	2.59

จากความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนร่วม เมื่อพิจารณาภาพรวมจากคะแนน
เต็ม 100 คะแนน ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนน ความคิดเห็นต่ำสุด 35 คะแนน คะแนนสูงสุด 71
คะแนน โดยนักเรียนมีความคิดเห็นเฉลี่ย 55.11 คะแนน แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยกับ
การเรียนร่วม โดยมีการกระจายของคะแนนความคิดเห็นดังนี้

ตาราง 18 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนร่วม

ความคิดเห็นของนักเรียน	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	> 52	73	68.9
ไม่แน่ใจ	37-51	32	30.2
ไม่เห็นด้วย	< 36	1	0.9
รวม		106	100.0

ต่ำสุด 35 คะแนน สูงสุด 71 คะแนน เฉลี่ย 55.11 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเฉลี่ยของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนร่วม พบว่าอายุ และเพศ ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ต่างกัน และการเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนในสถานการณ์ที่ต่างกัน มีผลทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังตาราง 14

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเฉลี่ยของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนร่วม

	N	\bar{X}	S.D.	t	p
อายุ					
8 - 9 ปี	47	54.8725	6.209	-0.32	0.750
10 - 12 ปี	59	55.3051	7.722		
เพศ					
ชาย	56	53.8929	7.395	-1.91	0.059
หญิง	50	56.4800	6.472		
โรงเรียน					
วิสุทธิ	31	60.1935	4.861	6.12	0.000
บ้านบางกะปิ	75	53.0133	6.775		
เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน					
ในบ้าน-เพื่อนบ้าน-ใน	40	57.5750	6.872	-2.89	0.005
โรงเรียนพบทั่วไป	66	53.6212	6.800		

ตอนที่ 8

ผลการประเมินผู้ปกครอง

จากการส่งแบบสอบถามผู้ปกครองที่มีบุตร/หลาน อยู่ในชั้นเรียนร่วมและผู้ปกครองนักเรียนปัญญาอ่อนโรงเรียนวิสุทธิศและโรงเรียนบ้านบางกะปิไปกรอกจำนวน 405 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน 218 คนคิดเป็นร้อยละ 53.8 ปรากฏว่าได้ผลการประเมินดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

พบว่าเป็นผู้ปกครองนักเรียนปัญญาอ่อน 23 คน หรือร้อยละ 10.6 อีกร้อยละ 89.4 เป็นผู้ปกครองนักเรียนปกติ ร้อยละ 64.7 เป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านบางกะปิ อีกร้อยละ 35.3 เป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวิสุทธิศ ผู้ปกครอง ร้อยละ 80.7 เป็นบิดาหรือมารดา อีกร้อยละ 19.3 เป็นญาติ ผู้ปกครองร้อยละ 64.2 เป็นผู้หญิงนอกนั้นเป็นชาย ร้อยละ 59.6 มีการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไป ร้อยละ 40.4 จบประถมศึกษาและต่ำกว่า ผู้ปกครองร้อยละ 87.6 มีสถานภาพสมรสคู่ที่เหลือร้อยละ 12.4 เป็นโสด ผู้ปกครองร้อยละ 15.2 เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนโดยมีสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อนบ้านเป็นเด็กปัญญาอ่อน ร้อยละ 80.7 เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไป ที่เหลือร้อยละ 4.1 ไม่เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนเลย ดังตาราง 15

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รวม	218	100.0
โรงเรียน		
วิสุทธิศ	77	35.3
บ้านบางกะปิ	141	64.7
ผู้ให้ข้อมูล		
บิดา	72	33
มารดา	104	47.7
อื่นๆ ระบุ	42	19.3
เพศ		
ชาย	78	35.8
หญิง	140	64.2

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	5	2.3
ประถมศึกษา	83	38.1
มัธยมศึกษา	64	29.4
อนุปริญญา	38	17.4
ปริญญาตรี	27	12.4
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.5
สถานภาพสมรส		
โสด	27	12.4
ไม่โสด	191	87.6
เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน		
ไม่เคย	9	4.1
เคยเพราะเป็นสมาชิกในบ้าน	23	10.6
เคยเพราะเป็นเพื่อนบ้าน	10	4.6
เคยเห็นทั่วไป	176	80.7

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมของผู้ปกครอง

พบว่า ผู้ปกครองส่วนมาก (ร้อยละ 66 ขึ้นไป) เห็นด้วยกับการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ โดยเห็นด้วยว่า

1. การแนะนำนักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนให้ คุ้นเคยกัน
เป็นเรื่องที่ดีควรทำ ร้อยละ 77.5
2. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือตัวเองได้ก็เรียนกับนักเรียนปกติได้ ร้อยละ 73.9
3. นักเรียนปัญญาอ่อนที่เข้าใจคำสั่ง จะเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้ ร้อยละ 73.4

4. ควรให้ความรู้กับนักเรียนปกติในเรื่องลักษณะนิสัย การเล่น และ
ความสามารถของนักเรียนปัญญาอ่อน ร้อยละ 71.1
5. ควรให้นักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนทำกิจกรรมร่วมกัน ร้อยละ 68.4
6. การให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนกับนักเรียนปกติเป็นสิทธิความ
เสมอภาค ร้อยละ 67.1

แต่ยังมีผู้ปกครองส่วนมาก เห็นด้วยว่าโรงเรียนการศึกษาพิเศษยังไม่ควรยกเลิก

(ร้อยละ 77) ดังรายละเอียดในตาราง 16

ตาราง 18 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนรวม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
1. ท่านเห็นด้วยกับการแนะนำ นักเรียนปกติ และนักเรียน ปัญญาอ่อนให้รู้จักกัน	33	15.1	136	62.4	34	15.6	12	5.5	3	1.4	3.84
2. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือ ตัวเองได้สามารถเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติ	35	16.1	126	57.8	39	17.9	17	7.8	1	0.5	3.87
3. นักเรียนปัญญาอ่อนที่เข้าใจคำสั่ง สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	25	11.5	135	61.9	37	17.0	18	8.3	3	1.4	3.74
4. ท่านเห็นด้วยกับการให้ความรู้ กับนักเรียนปกติในเรื่องลักษณะ นิสัยการเล่น และความสามารถ ของเด็กปัญญาอ่อน	39	17.9	116	53.2	41	18.8	18	8.3	4	1.8	3.77
5. การเตรียมกิจกรรมเพื่อให้นัก เรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อน เรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็น	34	15.6	115	52.8	46	21.1	17	7.8	6	2.8	3.73

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	6. การจัดให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนในชั้นเรียนปกติเป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค	27	12.4	117	53.7	34	15.6	34	15.6	6	
7. การจัดการเรียนรวมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองนักเรียนปกติกับผู้ปกครองนักเรียนปัญญาอ่อนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	28	12.8	109	50.0	52	23.9	26	11.9	3	1.4	3.61
8. นักเรียนปัญญาอ่อนเป็นบุคคลของประเทศที่ควรได้รับการพัฒนาโดยการเรียนรวม	30	13.8	97	44.5	55	25.2	33	15.1	3	1.4	3.57
9. ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนปัญญาอ่อน	26	11.9	101	46.3	39	17.9	38	17.4	14	6.4	3.40
10. การเรียนรวมทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนปัญญาอ่อนมีความเอื้ออาทรต่อกันมากขึ้น	33	15.1	91	41.7	78	35.8	14	6.4	2	0.9	3.67
11. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเป็นการเพิ่มความรู้จักหรือสร้างความแตกแยกในสังคมมากขึ้น	9	4.1	27	12.4	71	32.6	86	39.4	25	11.5	3.42
12. นักเรียนปัญญาอ่อนจะมีความสุขถ้าได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	33	15.1	75	34.4	85	39.0	17	7.8	8	3.7	3.52
13. การเปิดโอกาสให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเป็นการสิ้นเปลืองและเสียเวลา	6	2.8	48	22.0	60	27.5	77	35.3	27	12.4	3.33

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		\bar{X}
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
	14. นักเรียนปัญญาอ่อนจะพัฒนา ได้ดีขึ้นถ้าได้เรียนร่วมกับนักเรียน ปกติ	30	13.8	73	33.5	79	36.2	32	14.7	4	
15. ผลการเรียนของนักเรียนปกติ จะต่ำลง ถ้ามีนักเรียนปัญญาอ่อน เข้ามาเรียนร่วม	9	4.1	28	12.8	79	36.2	71	32.6	31	14.2	3.40
16. ท่านเห็นด้วยที่จะให้นักเรียน ปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียน ปกติ	32	14.7	67	30.7	46	21.1	59	27.1	14	6.4	3.20
17. ท่านเห็นด้วยกับการออก กฎหมายให้ทุกโรงเรียนจัดการ เรียนร่วม	18	8.3	70	32.1	55	25.2	63	28.9	12	5.5	3.09
18. การให้นักเรียนปัญญาอ่อน เรียนอยู่ในโรงเรียนสำหรับเด็ก ปัญญาอ่อนจะทำให้การพัฒนาใน ด้านต่างๆ ช้า	18	8.3	65	29.8	88	40.4	41	18.8	6	2.8	3.22
19. การที่นักเรียนปัญญาอ่อนมา เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ทำใ้ นักเรียนปกติเลียนแบบพฤติกรรม ที่ไม่ดีจากนักเรียนปัญญาอ่อน	12	5.5	41	18.8	82	37.6	63	28.9	20	9.2	3.17
20. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิก โรงเรียนสำหรับนักเรียนปัญญา อ่อน	3	1.4	11	5.0	35	16.1	112	51.4	57	26.1	2.04

จากความคิดเห็นของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาภาพรวมจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ปรากฏว่า ผู้ปกครองมีคะแนนความคิดเห็นต่ำสุด 37 คะแนน สูงสุด 96 คะแนน โดยผู้ปกครอง มีความคิดเห็นเฉลี่ย 68.59 คะแนน แสดงว่าผู้ปกครอง มีความคิดเห็นค่อนข้างเห็นด้วยกับการเรียนร่วมโดยมีการกระจายของคะแนนความคิดเห็นดังนี้

ตาราง 17 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	> 70	109	50.0
ไม่แน่ใจ	50-69	99	45.4
ไม่เห็นด้วย	< 49	10	4.6
รวม		218	100.0

ต่ำสุด 37 คะแนน สูงสุด 96 คะแนน เฉลี่ย 68.59 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรที่ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีบุตร หรือบุคคลในครอบครัว เป็นเด็กปัญญาอ่อน จะเห็นด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่าผู้ปกครองที่มีได้มีเด็กปัญญาอ่อนในครอบครัว และผู้ปกครองในโรงเรียนวิรุทธเห็นด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่าผู้ปกครองโรงเรียนบ้านบางกะปิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01 ส่วนปัจจัย เพศ สถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเฉลี่ยของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม

	N	\bar{X}	S.D.	t	p
เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน					
ไม่เคย	185	67.42	10.81	-3.83	< 0.01
เคย	33	75.12	9.63		
บุตรหลานอยู่โรงเรียน					
วิทุทิศ	77	71.62	10.74	3.08	< 0.01
บ้านบางกะปิ	141	66.93	10.78		
เพศ					
ชาย	78	69.19	9.64	0.61	0.54
หญิง	140	68.25	11.64		
สถานภาพสมรส					
โสด	27	66.81	13.34	-0.90	0.37
ไม่โสด	191	68.84	10.61		

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วมตามปัจจัย อายุ การศึกษา และความสัมพันธ์ของผู้ตอบแบบสอบถามกับนักเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตาราง 19

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนรวมตามอายุ การศึกษา และผู้ให้ข้อมูล

แหล่งความแปรปรวน	N	\bar{X}	S.D.	F	p
อายุ					
น้อยกว่า 25 ปี	17	68.12	13.48	1.08	0.37
25 - 29 ปี	35	65.40	11.73		
30 - 34 ปี	65	70.43	9.85		
35 - 39 ปี	39	67.69	11.17		
40 - 44 ปี	38	69.55	10.47		
มากกว่าหรือเท่ากับ 45 ปี	24	68.50	11.19		
การศึกษา					
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	87	69.49	11.30	2.06	0.11
มัธยมศึกษา	64	69.55	9.99		
อนุปริญญา	38	68.13	10.96		
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	28	63.96	11.59		
ผู้ให้ข้อมูล					
บิดา	72	68.76	9.63	0.54	0.58
มารดา	104	69.10	11.02		
อื่นๆ	42	67.02	12.98		

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยประเมินผลโครงการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษาความพร้อมของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ และศึกษาปัญหาของครูในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วม

รูปแบบการประเมินเป็น formative evaluation เพื่อศึกษากระบวนการผลที่เกิดขึ้นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการเรียนร่วม หลังจากโครงการดำเนินไปแล้วระยะหนึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้จากโรงเรียนวิสุทธิและโรงเรียนบ้านบางกะปิ แบ่งเป็นกลุ่มครู 197 คน แต่เก็บรวบรวมได้จริง 130 คน กลุ่มนักเรียนปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 106 คน และกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนปกติ 380 คน แต่เก็บรวบรวมได้จริง 218 คน เป็นกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนปัญญาอ่อน 25 คน แต่เก็บรวบรวมได้จริง 23 คน

การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่คณะผู้ประเมินสร้างขึ้นเอง และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงความถี่ หার้อยละ เป็นรายชื่อคำถามทั้งหมด ความคิดเห็น หาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นด้วย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) สำหรับเรื่องความพร้อมของครูวิเคราะห์ด้วย chi-square

สรุปผลการวิจัยประเมินผล

ผลการศึกษากลุ่มครู

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่าเป็นครูจากโรงเรียนบ้านบางกะปิร้อยละ 73.8 ที่เหลือร้อยละ 26.2 เป็นครูโรงเรียนวิสุทธิ เป็นครูที่เคยสอนนักเรียนปัญญาอ่อนเพียงร้อยละ 16.1 และเป็นครูที่มีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อนร้อยละ 18.5 ครูร้อยละ 85.4 เป็นครูผู้หญิง ส่วนมากร้อยละ 68.5 มีบุตรอายุมากกว่า 45 ปี ร้อยละ 81.5 มีสถานภาพสมรสคู่ ประมาณ 1 ใน 3 มีบุตร 2 คน ร้อยละ 16.2 มีบุตร 3 คนขึ้นไป ในจำนวนนี้มีบุตรที่มีอายุน้อยกว่า 12 ปี เพียงร้อยละ 17.8 เท่านั้น

2. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมอยู่ในเกณฑ์ ไม่น่าพอใจ เกี่ยวกับการนำนักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนกับนักเรียนปกติ และมีครูมากกว่าร้อยละ 70 เห็นด้วยว่า นักเรียนปัญญาอ่อนต้องจัดอุปกรณ์การสอนให้เฉพาะ การเรียนร่วมของนักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนหลักการดีแต่ปฏิบัติยาก และโรงเรียนการศึกษาพิเศษยังไม่ควรยกเลิก มีครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 เห็นด้วยว่าต้องมีการเตรียมนักเรียนปกติและนักเรียนปัญญาอ่อน เมื่อมีการเรียนร่วม

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของครูคือเพศ โดยพบว่าครูผู้ชายมีความคิดเห็นค่อนข้างไปทางเห็นด้วยกับการเรียนร่วม มากกว่าครูผู้หญิง ส่วนปัจจัยด้านอายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร อายุของบุตร การเคยสอนเด็กปัญญาอ่อน การเคยมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อน และการสอนต่างโรงเรียนของครู ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติแตกต่างกัน

4. ความพร้อมของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ พบว่า ครูมีการเตรียมการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วม และมีการเตรียมนักเรียนปกติที่เรียนร่วมกับนักเรียนปัญญาอ่อน นอกจากนี้ยังพบว่าครูแม้จะไม่ได้สอนนักเรียนปัญญาอ่อน ก็มีการเตรียมนักเรียนปกติด้วยเช่นกัน และพบว่าครูโรงเรียนวิชูทิศและบ้านบางกะปิมีการเตรียมนักเรียนปกติไม่แตกต่างกัน

5. ปัญหาของครูในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีปัญหาเรียงตามมากไปน้อยในเรื่องต่อไปนี้ พฤติกรรมของเด็กปัญญาอ่อน อุปกรณ์การสอน หลักสูตร งบประมาณ ขวัญและกำลังใจ และการจัดการเรียนการสอน
ผลการศึกษากลุ่มนักเรียน

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านบางกะปิร้อยละ 70.8 ที่เหลือร้อยละ 29.2 เป็นนักเรียนโรงเรียนวิชูทิศ ร้อยละ 52.8 เป็นผู้ชายนอกนั้นเป็นผู้หญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.6 มีอายุ 9 -10 ปี นักเรียนที่เรียนร่วมกับเด็กปัญญาอ่อนที่ตอบว่าเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไปมีร้อยละ 62.3 ที่เหลือตอบว่าเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนเพราะเป็นสมาชิกในบ้านเป็นเพื่อนบ้านและพบในโรงเรียน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนร่วม อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักเรียน คือ การอยู่ในโรงเรียนที่ต่างกันและการเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนในสถานการณที่ต่างกัน โดยพบว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนวิชูทิศ เห็นด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนบ้านบางกะปิ และนักเรียนที่ตอบว่าเคย

พบเห็นเด็กปัญญาอ่อน เพราะเป็นสมาชิกในบ้าน เป็นเพื่อนบ้าน และเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน เห็น
ด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่านักเรียนที่ตอบว่าเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไปทั้งที่มีเพื่อนร่วมชั้น
เป็นปัญญาอ่อน

ส่วนปัจจัย เรื่อง อายุ และเพศ ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างกัน

ผลการศึกษากลุ่มผู้ปกครอง

1. ข้อมูลทั่วไปพบว่า เป็นผู้ปกครองนักเรียนปัญญาอ่อน ร้อยละ 10.6 อีกร้อยละ 89.4
เป็นผู้ปกครองนักเรียนปกติ ร้อยละ 64.7 เป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านบางกะปิ
ผู้ปกครองร้อยละ 80.7 เป็นบิดาหรือมารดา ร้อยละ 64.2 เป็นผู้หญิง นอกนั้นเป็นชาย ร้อยละ 59.6
มีการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไป จบประถมศึกษาและมีการศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษา มีร้อยละ 40.4
ผู้ปกครองร้อยละ 87.6 มีสถานภาพสมรส ผู้ปกครองร้อยละ 80.7 เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไป
มีเพียงร้อยละ 15.2 ที่เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนเพราะเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเป็นเพื่อนบ้าน
ที่เหลือร้อยละ 4.1 ไม่เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนเลย

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วม อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับ
การเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ยกเว้นเรื่องการยกเลิกโรงเรียนการศึกษาพิเศษ
ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ปกครอง คือการเคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อน และ
การมีบุตรหลานอยู่ในโรงเรียนที่ต่างกัน โดยพบว่า ผู้ปกครองที่มีบุตรหรือบุคคลในครอบครัว หรือ
เพื่อนบ้าน เป็นเด็กปัญญาอ่อน จะเห็นด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่มีเด็กปัญญาอ่อน
ในครอบครัวหรือพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนทั่วไป และผู้ปกครองที่มีบุตรหลานอยู่โรงเรียนวิสุทธิศ เห็น
ด้วยกับการเรียนร่วมมากกว่าผู้ปกครองที่มีบุตรหลานอยู่โรงเรียนบ้านบางกะปิ

ส่วนปัจจัยเรื่องอายุ เพศ การศึกษา สถานภาพสมรส และผู้ให้ข้อมูลที่ต่างกัน ไม่มีผลทำ
ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมของผู้ปกครองแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการประเมิน พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วม อยู่ในเกณฑ์ไม่แน
ใจเกี่ยวกับการนำนักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนกับนักเรียนปกติ ซึ่งผลที่ได้นี้ต่างจากการศึกษาของ ลัก
มฆา ดันติสิปกร (2533) ที่ทำการวิจัยเรื่องความรู้สึกสุขภาพจิต-ปัญญาอ่อน และทัศนคติของครูและนัก
เรียนโรงเรียนวิสุทธิศ พบว่า ทางด้านความคิดเห็นในเรื่องการนำนักเรียนปัญญาอ่อนและนักเรียนปกติ
มาเรียนร่วมในชั้นเดียวกันนั้น ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เพราะคิดว่าเป็นการยากที่จะ

จัดการเรียนการสอนให้เด็กได้รับประโยชน์ทั้ง 2 กลุ่มในเวลาเดียวกัน การที่ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมโดยเฉพาะของครูโรงเรียนวิสุทธิ ในการศึกษาคครั้งนี้ ผลที่ได้ต่างจากการศึกษาเดิมของลักษณะ ดันติลีปกร และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ดีขึ้นกว่าเดิม แม้จะอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่แน่ใจ ซึ่งเป็นเพราะในปีที่ลักษณะ ดันติลีปกร ศึกษาเป็นช่วงแรกที่เด็กปัญญาอ่อนเริ่มเข้าไปเรียนในโรงเรียนปกติแบบอยู่ในชั้นเรียนพิเศษ ครูยังไม่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาอ่อน จึงมีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากในการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กปัญญาอ่อน ต่อมาปี 2533 จึงเริ่มมีการจัดนักเรียนปัญญาอ่อนเข้าเรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติ ทำให้ครูได้เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนมากขึ้น ความคิดเห็นเรื่องการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติจึงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ที่อยู่ในเกณฑ์ยังไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่นั้น อาจเป็นเพราะครูก็คิดว่าการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนควรต้องสอนตัวต่อตัว นักเรียนจึงจะได้คำวิชาการ แต่ครูต้องดูแลนักเรียนปกติจำนวนมาก จึงไม่มีเวลาพอสำหรับนักเรียนปัญญาอ่อน ผลด้านการเรียนที่นักเรียนปัญญาอ่อนควรจะได้รับจึงน้อย ดังนั้นการที่นักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ จึงทำได้เพียงคำสังคมนเท่านั้น และครูที่จะสอนนักเรียนปัญญาอ่อนควรมีพื้นฐานความรู้ในการสอนเด็กปัญญาอ่อน มีความเข้าใจเกี่ยว

กับจิตวิทยาเด็กพิเศษ และสิ่งสำคัญต้องมีใจรักที่จะให้ความรู้และช่วยเหลือเด็กปัญญาอ่อนด้วยความจริงใจ (จากข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วมของครู) ซึ่งความคิดเห็นของครูดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2529) ที่กล่าวว่า การเรียนร่วมจะไม่เกิดผลอย่างเต็มที่ หากบุคลากรที่ทำงานในโครงการนี้ไม่เต็มใจและเสียสละในการทำงานอย่างเต็มที่

ส่วนผลการประเมินที่พบว่า นักเรียนโรงเรียนวิสุทธิเห็นด้วยกับการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ มากกว่านักเรียนโรงเรียนบ้านบางกะปิ อาจเป็นเพราะโครงการเรียนร่วมเข้าไปดำเนินการในโรงเรียนวิสุทธิเป็นระยะเวลาานกว่าโรงเรียนบ้านบางกะปิ (โครงการเรียนร่วมโรงเรียนวิสุทธิเริ่มพ.ศ.2532 โครงการเรียนร่วมโรงเรียนบ้านบางกะปิเริ่มพ.ศ.2534) ทำให้ นักเรียนปกติโรงเรียนวิสุทธิได้เรียนรู้นักเรียนปัญญาอ่อนมากกว่านักเรียนปกติโรงเรียนบ้านบางกะปิ

และผลการประเมินที่พบว่าผู้ปกครองค่อนข้างเห็นด้วยกับการเรียนร่วมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ ซึ่งผลที่ได้นี้ใกล้เคียงกับผลการศึกษาของอีเวนส์ (1981) ที่ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา และพบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวย

ประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่เด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กพิเศษ ส่วนการที่ผู้ปกครองโรงเรียนวิศุทศเห็นด้วยกับการเรียนรวมมากกว่าผู้ปกครองโรงเรียนบ้านบางกะปิ อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าโครงการเรียนรวมโรงเรียนวิศุทศดำเนินการมาก่อนโรงเรียนบ้านบางกะปิ ทำให้ผู้ปกครองโรงเรียนวิศุทศรู้จักและมีประสบการณ์กับเด็กปัญญาอ่อนมากกว่าผู้ปกครองโรงเรียนบ้านบางกะปิ

ส่วนการที่ครูและผู้ปกครองเห็นด้วยกับการให้โรงเรียนการศึกษาพิเศษยังดำเนินอยู่ต่อไป อาจจะเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าความเป็นปัญญาอ่อนของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน พฤติกรรมที่แสดงออกไม่เหมือนกัน การจะให้ความรู้ด้านวิชาการแก่เด็กอาจจะรับได้ช้า ควรมีอุปกรณ์และสื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีรูปแบบเฉพาะการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน(จากข้อคิดเห็นอื่นๆ ของครูเกี่ยวกับการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนรวม)ซึ่งเหตุผลนี้สอดคล้องกับความหมายของการเรียนรวม ในโครงการพัฒนาการศึกษาอาเซียน : 2529 ที่กล่าวว่า การเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล ในที่นี้รวมเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วย โดยการจัดให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้เรียนร่วมกับเด็กปกติตามความสามารถของเด็ก และความพร้อมของโรงเรียน เด็กบางคนอาจใช้เวลาในการเรียนรวมมาก บางคนอาจใช้เวลาในการเรียนรวมน้อย อาจมีการแยกเด็กออกไปเรียนชั้นพิเศษ หรือโรงเรียนชั้นพิเศษหรือโรงเรียนพิเศษก็ต่อเมื่อเด็กไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่ในการเรียนร่วมกับเด็กปกติเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

โครงการเรียนรวมควรดำเนินการต่อไป แม้ผลของการดำเนินการจะยังไม่ทำให้ครูเห็นด้วยกับการเรียนรวมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ แต่ครูก็มีความพร้อมในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนรวม และนักเรียนปกติมีความเห็นด้วยกับการเรียนรวม ส่วนผู้ปกครองนั้นค่อนข้างเห็นด้วยกับการเรียนรวม โดยมีข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินโครงการเรียนรวมต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการจัดอบรมครูทุกคนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น
2. ควรมีการจัดอบรมครูให้เข้าใจในพฤติกรรมของเด็กปัญญาอ่อนและทราบแนวทางในการปรับพฤติกรรมเพิ่มขึ้น
3. ควรมีการให้ความรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับภาวะปัญญาอ่อนและการเรียนรวม เพื่อเพิ่มความเข้าใจและการยอมรับของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนรวม

เอกสารอ้างอิง

- กุดยา ก่อสุวรรณ. การพยาบาลชุมชน. วารสารราชานุกูล ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2539.
- ชวตา เขียรธนู, กัดยา สุกะบุตร. ภาวะปัญญาอ่อน. ความรู้เรื่องภาวะปัญญาอ่อน กองโรงพยาบาลราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พิมพ์ครั้งที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538.
- นันทนา ชัยนิคม. รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ หน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี ม.ป.ท. (อัคราเนนา).
- บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2537.
- ผดุง อารยะวิญญู. การเรียนร่วม ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2539.
- พัชรวิไลย์ เกตุแก่นจันทร์. เอกสารประกอบการสอนเรื่องภาวะปัญญาอ่อน. การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ
- ยุคดี กิตติคุณ. เอกสารเผยแพร่ในโครงการเรียนร่วม กลุ่มงานปัญญาอ่อนชุมชน โรงพยาบาลราชานุกูล.
- โรงพยาบาลราชานุกูล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. รายงานผลการปฏิบัติงานของงานบริการผู้ป่วยปัญญาอ่อนตามแผนงานรองสุขภาพจิต สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร พฤษภาคม 2533.
- ฉัษณา ตันติศิลป์กร. ความรู้สุขภาพจิต-ปัญญาอ่อนและทัศนคติของครู-นักเรียน โรงเรียนวิสุทธิ กรุงเทพมหานคร: กองส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานคร 2533.
- วิมลรณี คมกฤต และ ชวตา เขียรธนู. ภาวะปัญญาอ่อน. เวทีทัศนศาสตร์และปัญหาโรคพันธุกรรมในประเทศไทย กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์ 2524.
- ศรีวันเพ็ญ ชินวงศ์. การเยี่ยมบ้านบุคคลปัญญาอ่อน. วารสารราชานุกูล ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2539.
- ชวนะ ทบสุข. ทัศนคติของครูและผู้บริหารการศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2536.

Cook, Thomas P. ; Tony, Apolloni; and Sharon A. Cook. Normal Preachool Children as Behavioraal Models for Retarded Peers, Exceptional Children 43. (May 1977) ; 531-532.

Rucker, C.N., Howe, C.I., and Snider, B. The participation of retarded children in junior high academic and nonacademic regular classes, Exceptional Children. 35 (1967) ; 617-623.

Kemp, Paulne. Community Nursing. Caring for People with Mental Haandicaaps Eighth Edition, Oxford : Butterworth Heinemann, 1991.

Welch, E.A. The effects of segreated and partially integrated school programs on self-concept and academic achievement of educable mental retardates, Unpublished Docteral Dissertation , 1965.

ภาคผนวก

- ก วิธีการประเมิน
- ข แบบสอบถามครู
- ค แบบสอบถามนักเรียน
- ง แบบสอบถามผู้ปกครอง

ห้องสมุดโรงพยาบาลราชานุบาล
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

วิธีการประเมินผล

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรวมนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ	คะแนนความคิดเห็นของครู,นักเรียนและผู้ปกครอง	ครู,นักเรียนและผู้ปกครอง	1. คะแนนเต็มความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง = 100 คะแนนเห็นด้วย = 70 ขึ้นไป คะแนนไม่แน่ใจ = 50-69 คะแนนไม่เห็นด้วย = 49 ลงมา 2. คะแนนเต็มความคิดเห็นของนักเรียน = 75 คะแนนเห็นด้วย = 52 ขึ้นไป คะแนนไม่แน่ใจ = 37-51 คะแนนไม่เห็นด้วย = 36 ลงมา
2. ความพร้อมของครูเกี่ยวกับการเรียนรวมของนักเรียนปัญญาอ่อนกับนักเรียนปกติ			
2.1 ความพร้อมในการสอน	2.1.1 การปรับวิธีการสอน	ครู	2.1.1 ครูร้อยละ 70 ปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
	2.1.2 การปรับสื่อการสอน		2.1.2 ครูร้อยละ 70 ปรับสื่อการสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
	2.1.3 การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม		2.1.3 ครูร้อยละ 50 ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมผ่านเกณฑ์ 2 ใน 3 ข้อ ถือว่าครูมีความพร้อมในการสอน

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
2.2 การเตรียมนักเรียนปกติ	2.2.1 ครูแนะนำให้เด็กได้รู้จักกัน 2.2.2 ครูให้ความรู้ให้นักเรียนปกติในเรื่องการเล่นลักษณะนิสัยและความสามารถของนักเรียนปัญญาอ่อน 2.2.3 ครูแนะนำและสอนให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในกิจกรรมทั่วไป 2.2.4 ครูแนะนำและสอนให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องการเรียน 2.2.5 ครูแนะนำและจงใจให้รับนักเรียนปัญญาอ่อนเป็นเพื่อน	ครู	ร้อยละ 50 ของครูมีการเตรียมนักเรียนปกติในข้อต่างๆ อย่างน้อย 3 ใน 5 ข้อ
3. ปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	3.1 เรื่องหลักสูตร 3.2 เรื่องอุปกรณ์ในการสอน 3.3 เรื่องการจัดการเรียนการสอน 3.4 ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนปัญญาอ่อน 3.5 เรื่องงบประมาณ 3.6 เรื่องขวัญและกำลังใจ		ร้อยละ 40 ของครูตอบว่ามีปัญหาในแต่ละข้อ

หมายเลข.....

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของคุณ

1. ท่านอายุ.....ปี
2. เพศ () 1.ชาย () 2. หญิง
3. การศึกษาสูงสุด สาขาที่จบการศึกษา.....
4. สถานภาพสมรส () 1. โสด () 2. ไม่โสด
5. บุตร () 0. ไม่มี () 1. มี 1 คน
() 2. มี 2 คน () 3. มี 3 คน
() 4. มี 4 คนหรือมากกว่า
6. มีบุตรอายุน้อยกว่า 12 ปีหรือไม่
() 0. ไม่มี () 1. มี
() 2. เป็นโสด
7. เคยสอนเด็กปัญญาอ่อน
() 1. เคย () 2. ไม่เคย
8. ท่านเคยมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเด็กปัญญาอ่อนหรือไม่
() 1. มี () 2. ไม่มี
9. ท่านสอนอยู่โรงเรียน () 1. โรงเรียนวิสุทธิ () 2. โรงเรียนบ้านบางกะปิ

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนร่วม

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นเพียงข้อละช่อง โปรดทำทุกข้อ

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนปัญญาอ่อนจะพัฒนาได้ดีขึ้นถ้าได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ					
2. การจัดให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนในชั้นปกติ เป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชน และความเสมอภาค					
3. ท่านเห็นด้วยกับการออกกฎหมาย ที่ให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนร่วม					
4. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิกโรงเรียนการศึกษาพิเศษ					
5. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เป็นการเพิ่มความรังเกียจหรือสร้างความแตกแยกในสังคมมากยิ่งขึ้น					
6. เด็กปัญญาอ่อนที่เข้าใจคำสั่งสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้					
7. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือตัวเองได้สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้					
8. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ หลักการดีแต่ปฏิบัติยาก					
9. การนำนักเรียน ปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า					
10. นักเรียนปัญญาอ่อนต้องสามารถนั่งอยู่ในชั้นเรียนได้นานอย่างน้อย 15 นาที					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. นักเรียนปัญญาอ่อนจะมาเรียนรวมในห้องเรียนนักเรียนปกติเป็นบางวิชาเท่านั้น					
12. ครูทุกคนสามารถสอนนักเรียนปัญญาอ่อนได้					
13. ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุง สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนปัญญาอ่อน					
14. ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มเงินพิเศษให้กับครูที่ต้องสอน นักเรียนปัญญาอ่อน					
15. การจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนปัญญาอ่อนโดยเฉพาะเป็นสิ่งจำเป็นใน การเรียนรวม					
16. การจัดหลักสูตรสำหรับ นักเรียนปัญญาอ่อนโดยเฉพาะ เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรวม					
17. ท่านคิดว่าการสอน นักเรียนปัญญาอ่อนสามารถใช้วิธีการเกี่ยวกับการสอน นักเรียนปกติ					
18. ท่านเห็นด้วยกับการแนะนำ นักเรียนปัญญาอ่อนให้กับ นักเรียนปกติรู้จัก					
19. ท่านเห็นด้วยกับการให้ความรู้กับ นักเรียนปกติ ในเรื่องการเล่น ลักษณะนิสัย ความสามารถของ นักเรียนปัญญาอ่อน					
20. การเตรียมกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียนปกติกับนักเรียนปัญญาอ่อนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็น					

ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน ท่านทำเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

1. ปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนปัญญาอ่อนไม่เข้าใจบทเรียน ทำ ไม่ทำ
 ระบุเหตุผล.....
2. ปรับสื่อการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนปัญญาอ่อนเข้าใจมากขึ้น ทำ ไม่ทำ
 ระบุเหตุผล.....
3. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อใช้ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน ทำ ไม่ทำ
 ระบุเหตุผล.....

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน

.....

.....

.....

.....

กรุณาปิดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อละช่อง โปรดทำทุกข้อ

ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนท่านทำเรื่องต่อไปนี้หรือไม่	ทำ	ไม่ทำ
1. ปรับวิธีการสอนเมื่อนักเรียนปัญญาอ่อนไม่เข้าใจบทเรียน		
2. ปรับสื่อการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนปัญญาอ่อนเข้าใจมากขึ้น		
3. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อน		

ข้อเสนอแนะ.....

.....

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อละข้อ โปรดทำทุกข้อ

ท่านมีปัญหาในการสอนนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่	มี	ไม่มี
1. หลักสูตร		
2. อุปกรณ์ในการสอน		
3. การจัดการเรียนการสอน		
4. พฤติกรรมของนักเรียนปัญญาอ่อน		
5. งบประมาณ		
6. ขวัญและกำลังใจ		

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ข้อละข้อ โปรดทำทุกข้อ

ท่านได้มีการเตรียมนักเรียนปกติในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่	ทำ	ไม่ทำ
1. แนะนำนักเรียนปัญญาอ่อนและนักเรียนปกติให้รู้จักกัน		
2. ให้ความรู้แก่นักเรียนปกติในเรื่องการเล่น ลักษณะนิสัย และความสามารถของนักเรียนปัญญาอ่อน		
3. แนะนำและสอนนักเรียนปกติ ให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องกิจกรรมทั่วไป		
4. แนะนำและสอนนักเรียนปกติให้ช่วยเหลือนักเรียนปัญญาอ่อนในเรื่องการเรียน		
5. แนะนำและจูงใจให้นักเรียนปกติรับนักเรียนปัญญาอ่อนเป็นเพื่อน		

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. อายุ.....ปี

2. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง

3. โรงเรียน () 1. วิทยุทิศ () 2. บ้านบางกะปิ

4. เคยพบเห็นเด็กมีปัญหาอ่อนหรือไม่

() 1. ไม่เคย () 2. เคยเพราะเป็นสมาชิกในบ้าน

() 3. เคยเพราะเป็นเพื่อนบ้าน () 4. เคยเห็นทั่วไป

() 5. อื่นๆ ระบุ.....

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วมในห้อง
กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นเพียงข้อละ ช่อง โปรดทำทุกข้อ

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เห็นด้วยที่จะให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียน ร่วมกับนักเรียนปกติ ในห้องเรียน					
2. นักเรียนปัญญาอ่อนควรจะได้เรียนใน โรงเรียนปกติทั่วไปไม่ต้องมีโรงเรียนเฉพาะ สำหรับนักเรียนปัญญาอ่อน					
3. นักเรียนปัญญาอ่อนน่าจะมีความสุขถ้าได้มา เรียนร่วมในห้องเรียนปกติ					
4. นักเรียนปัญญาอ่อนน่าจะมาเรียนร่วมใน ห้องเรียนปกติเป็นบางวิชาเท่านั้น					
5. นักเรียนปัญญาอ่อนสามารถรวมในการเล่น หรือทำกิจกรรมกับเด็กปกติได้					
6. นักเรียนปัญญาอ่อนเป็นภาระกับนักเรียน ปกติ					
7. การเรียนร่วมทำให้นักเรียนปกติมีโอกาสได้ รู้จักและเข้าใจนักเรียนปัญญาอ่อนในด้านดี มากขึ้น					
8. ครูมักจะให้ความสนใจนักเรียนปัญญาอ่อน มากกว่าปกติ					
9. นักเรียนปัญญาอ่อนเข้ามาเรียนร่วมทำให้ การเรียนไม่ต่อเนื่อง (ล่าช้า)					
10. นักเรียนปัญญาอ่อนเข้ามาเรียนร่วมทำให้ผล การเรียนของนักเรียนปกติต่ำลง					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. การแสดงออกบางอย่างของนักเรียนปัญญาอ่อนเป็นที่น่ากลัวและน่ารังเกียจ					
12. นักเรียนปัญญาอ่อนไม่น่าจะมาเรียนในห้องเรียนปกติ เพราะทำให้ครูเหนื่อยมากขึ้น					
13. การที่มีนักเรียนปัญญาอ่อนในห้องเรียนทำให้ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบ					
14. การเรียนร่วมทำให้นักเรียนปกติ และนักเรียนปัญญาอ่อนมีความเอือมอาทรต่อกันมากขึ้น					
15. นักเรียนปัญญาอ่อนมีการเรียนรู้มากขึ้นหลังจากได้เข้ามาเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ					

หมายเลข.....

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ท่านอายุ.....ปี

2. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง

3. การศึกษาสูงสุด () 1. ไม่ได้รับการศึกษา
() 2. ประถมศึกษา
() 3. มัธยมศึกษา
() 4. อนุปริญญา
() 5. ปริญญาตรี ระบุสาขา.....
() 6. สูงกว่าปริญญาตรี ระบุสาขา.....

4. สถานภาพสมรส () 1. โสด () 2. ไม่โสด

5. เคยพบเห็นเด็กปัญญาอ่อนหรือไม่
() 1. ไม่เคย
() 2. เคย เพราะเป็นสมาชิกในบ้าน
() 3. เคย เพราะเป็นเพื่อนบ้าน
() 4. เคยเห็นทั่วไป
() 5. อื่นๆ ระบุ.....

6. ผู้ให้ข้อมูล () 1. บิดา
() 2. มารดา
() 3. อื่นๆ ระบุ.....

7. บุตรหลานอยู่โรงเรียน () 1. วิชุกิต
() 2. บ้านบางกะปิ

ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนรวม

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นเพียงข้อละช่อง โปรดทำทุกข้อ

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านเห็นด้วยที่จะให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ					
2. นักเรียนปัญญาอ่อนจะพัฒนาได้ดีขึ้นถ้าได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ					
3. การเรียนรวมทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนปัญญาอ่อนมีความเอื้ออาทรต่อกันมากขึ้น					
4. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิกโรงเรียนสำหรับเด็กปัญญาอ่อน					
5. การให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนอยู่ในโรงเรียนสำหรับเด็กปัญญาอ่อน จะทำให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ช้า					
6. ท่านเห็นด้วยกับการออกกฎหมายให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนรวม					
7. การจัดให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ เป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค					
8. การนำนักเรียนปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เป็นการเพิ่มความรังเกียจหรือสร้างความแตกแยกในสังคมมากยิ่งขึ้น					
9. ผลการเรียนของนักเรียนปกติจะต่ำลง ถ้ามีนักเรียนปัญญาอ่อนเข้ามาเรียนรวม					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. ท่านเห็นด้วยกับการให้ความรู้กับนักเรียน ปกติในเรื่องลักษณะนิสัย การเล่น และ ความสามารถของเด็กปัญญาอ่อน					
11. การเปิดโอกาสให้นักเรียนปัญญาอ่อนเรียน ร่วมกับนักเรียนปกติเป็นการสิ้นเปลือง และ เสียเวลา					
12. ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุงสภาพแวด ล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน ปัญญาอ่อน					
13. การที่นักเรียนปัญญาอ่อนมาเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติ ทำให้นักเรียนปกติเลียน แบบพฤติกรรมที่ไม่ดี จากนักเรียนปัญญา อ่อน					
14. นักเรียนปัญญาอ่อนที่เข้าใจคำสั่งสามารถ เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ					
15. การจัดการเรียนรวมเป็นการเปิด โอกาสให้ผู้ ปกครองนักเรียนปกติกับผู้ปกครองนักเรียน ปัญญาอ่อน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน					
16. ท่านเห็นด้วยกับการแนะนำนักเรียนปกติ และนักเรียนปัญญาอ่อนให้รู้จักกัน					
17. นักเรียนปัญญาอ่อนเป็นบุคคลของประเทศ ที่ควรได้รับการพัฒนาโดยการเรียนรวม					
18. นักเรียนปัญญาอ่อนที่ช่วยเหลือตัวเองได้ สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19. การเตรียมกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนปกติกับ นักเรียนปัญญาอ่อน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งจำเป็น					
20. นักเรียนปัญญาอ่อนจะมีความสุขถ้าได้เรียน ร่วมกับนักเรียนปกติ					

